

**TÜRKİYE VE AFRIKA ÜLKELERİ DİPLOMATİK TEMSİLCİLERİ
ORTAK
STRATEJİK VİZYON GELİŞTİRME PROJESİ**

**V. ÇALIŞTAY SONUÇ RAPORU
“Afrika Ülkeleri-Türkiye Arasındaki
Kültürel İlişkiler ve İletişim”**

EDİTÖR

Oğuzhan KÖSE

* Sonuç Raporu: 1-24, Final Report: 25-48

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	3
T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI TANITMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ FAALİYETLERİ Cemal TEKKANAT	5
BATI MEDYASINDA KÖTÜ AFRİKA İMAJİ VE DÜZELTİLMESİ İÇİN YAPILABİLECEKLER Baffour ANKOMAH	10
DIŞARIDAN GÖRÜNEN AFRİKA Aboubacar ISSOUFOU	19
KATILIMCI LİSTESİ	23

SUNUŞ

Başta ülkemizde bulunan on Afrika büyükelçiliğinin değerli temsilcileri, yine Başbakanlığımız başta olmak üzere, Dışişleri Bakanlığımızın ve periyodik olarak bu toplantılara katılan bütün kamu kurumları ve diğer kurumların kıymetli temsilcileri teşekkürünüzden ötürü hepimize teşekkür ediyor ve hoş geldiniz diyorum.

Bu toplantımızda yurtdışından da misafirlerimiz var, Paris'ten ve Londra'dan iki gazeteci beyefendi konuşmacı olarak toplantımızı katıldılar. Onlara da bu çalışmaya katılmak için katlandıkları zahmetten dolayı teşekkür ediyorum.

Şimdi, birçok toplantıda hepimizin konuştuğu bazı şeyleri tekrar etmek istemiyorum. Fakat Afrika kıtası ve Afrika ülkeleri ile Türkiye arasındaki sürekli yükselen bir ivmeyle devam eden ilişkiler doğru bir paralelde bu toplantıları sürdürüyoruz. Bugünkü 5. çalışmayı "Kültürel İlişkiler ve İletişim" başlığı altında gerçekleştiriyoruz.

Bugün geline noktada hem kıta ile hem de Afrika Birliği ile ikili ilişkiler istenilen seviyede olmasa da eskiye oranla çok ciddi bir ivme kaydetmiş durumdadır. Bunun en önemli göstergesinin de 2008 sonbaharında Dışişleri Bakanlığımızın gerçekleştireceği Afrika Devlet Başkanları ile Türkiye-Afrika Zirvesi, ilişkilerin kazandığı ivme ve gideceği yön açısından önemli bir milat olarak kabul edilebilir.

1. Dünya Savaşı'ndan itibaren kıtaya olan ilişkilerin seyrini birçok defa toplantılarda konuştuk, bundan sonra hem ikili dostane ilişkilerin hem de kıta bütünlüğünü temsil eden Afrika Birliği ile ilişkilerin ekonomik, sosyal, güvenlik gibi birçok alanda çok daha iyi seviyelerde stratejik ortaklığa, stratejik işbirliğine gidecek şekilde şekillenmesine katkıda bulunmak, TASAM'ın buradaki misyonudur. Ülkeleri temsil eden büyükelçilerimizin katılımları, ilgili kamu kurumları ve özel sektör ve sivil toplum kuruluşlarımızın temsilcilerinin katılımları bu anlamda, sürecin ve etkileşimin daha da gelişmesine katkıda bulunmaktadır.

Bildiğiniz gibi, yakın bir tarihte 4-6 Aralık 2007 tarihlerinde 3. Uluslararası Türk-Afrika Kongresi'ni gerçekleştirdik. Kongrenin ana teması "Afrika Birliği-Türkiye" olarak belirlendi ve tartışıldı. Afrika Birliği ilk defa kurumsal olarak bu kongrede ele alındı. Önümüzdeki dönemde, kısa-orta ve uzun vadede Birliğin durumu ve Türkiye ile muhtemel ilişkiler konusunda bölgesel ve küresel politikalara etkileri ile ilgili 50'ye yakın tebliğ sunuldu ve 2 gün süren oturumlar düzenlendi. Burada bulunan katılımcıların önemli bir kısmı da kongrede yer aldı. Ankara'da görev yapan Afrika büyükelçilerimizin tamamına yakını ya da temsilcileri kongrede bizzat hazır bulundular ve çok verimli bir kongre gerçekleştirildi. Bu noktada geline noktadaki eksikler, bundan sonra daha iyiye ulaşılması için gerekli olan istişareler de gerçekleştirildi. Önlerinizdeki dosyada bu kongrenin sonuç deklarasyonunu 4 ayrı dilde basılmış olarak görebilirsiniz. Yine 3. ve 4. çalıştayların sonuç raporlarını, stratejik rapor olarak iki dilde, Türkçe ve İngilizce olarak sizlere sunuyoruz. İçerikleri ile ilgili çok fazla şey söylemek istemiyorum fakat 27 madde şeklinde bir "Sivil Toplum İnisiyatifi" olarak sunulan önerilerin kıta ve ülkeler ile olan mevcut ilişkilerimizin çok daha iyi noktalara gitmesi açısından önemli bir perspektif olduğunu belirtmek isterim.

Bugün üç konuşmacımız burada bulunuyor. Onların sunumlarını dinledikten sonra toplantının

kalan bölümünde görüş ve önerileri, özellikle soru-cevap şeklinde ve interaktif olarak gerçekleştireceğiz. Burada bir şeyi hatırlatmakta yarar var: 3. Türk-Afrika Kongresi'nin 2. günündeki son oturumumuzda, oturumu özellikle büyükelçilerle birlikte gerçekleştirdik. Türkiye ve Afrika tarafından yaklaşık 15 büyükelçi oturumda konuşma yaparak görüş ve değerlendirmelerini dile getirdiler. Bu oturumda ve diğer görüşmelerde genel olarak eksik görülen nokta kamuoyunun ve medyanın duyarsızlığı, ilgisizliğiydi. Bu eleştiri hem Afrika hem de Türkiye tarafından dillendirildi. Burada 'popüler kültür' denilen olgunun devreye girdiğini söylemek mümkündür. Bu alanda Türk medyasında ciddi bir bilgi eksikliği mevcuttur. Bunu da doğal karşılamak gerekmekte çünkü çok uzun süren bir kopukluk var ve bilgi eksikliği, bilgi birikimi yetersizliği, gazeteciler için konunun içinden çıkamayacakları bir durum imajını oluşturmuş durumdadır. Bu anlamda doğru bir popüler kültürün oluşturulması, Afrika konusunun kamuoyunda ve medyada daha fazla yer alması ve Afrika konusunun daha iyi anlatılabilmesi için önümüzdeki süreçte sadece medyaya, gazetecilere yönelik toplantılar düzenlemeyi planlıyoruz. Bu doğrultuda sizlerin de sadece katılımcı olmak dışında önerilerinizi ve desteklerinizi de beklemekteyiz. Çünkü 2008'deki zirveye giden süreçte kamuoyunun doğru bir biçimde bilgilendirilmesi ve Afrika konusundaki duyarlılığın artırılması, Zirve ile birlikte ilişkilere olumlu anlamda katkı sağlayacaktır.

İlk olarak sözü misafir oldukları için yurtdışından gelen konuşmacılarımıza vermek istiyorum. Uzun yıllar BBC adına görev yapan, şuan da Deutsche Welle radyosu adına Paris'te görev yapmakta olan Nijerli Dr. Aboubacar ISSOUFOU'ya sözü vermek istiyorum. Kendisi Afrika'da en çok konuşulan yerli dillerinden Hevsa dili ile ilgili haberler ve Avrupa ile Afrika arasında karşılıklı etkileşim ile ilgili olarak çalışmaktadır ve Fransa'da Afrika Elçiliği ve Afrika'da da Avrupa'yı tanıtmaya noktasında gazeteci olarak bir misyon üstlenmektedir.

Süleyman ŞENSOY
TASAM Başkanı

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI TANITMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ FAALİYETLERİ

Cemal TEKKANAT

Tanıtma Genel Müdür Yrd.

Saygıdeğer misafirler ve değerli katılımcılar

Öncelikle böylesine önemli bir toplantı dolayısıyla burada bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu belirtmek isterim. Burada gerçekten Türkiye-Afrika arasındaki ilişkilerin güçlenmesi için çalışan kendi alanında yetkin ve bu işe gönül vermiş kişilerin olduğunu biliyorum ve bu yolda göstermiş oldukları çabalar için onlara da ayrıca teşekkür ediyorum.

Hızlı bir ivmeyle şekillenen bir dünya düzeni içinde bulunmaktayız. Bu hızlı gelişmeye ayak uydurmak için ülkelere çok önemli roller düşmektedir. Bu bağlamda Türkiye birçok birlik içinde yer almak için çaba sarf etmektedir. Bunların içinde Afrika Birliği de yer almaktadır ve bu konu için 2000'li yıllardan beri "TASAM" gibi değerli kuruluşlar sayesinde kayda değer çalışmalar yapılmıştır. Türkiye ile Afrika Birliği çatısı altında yer alan bütün üye ülkeler arasında etkileşim sağlanması, uluslararası ilişkiler başta olmak üzere sosyo- kültürel ve ekonomik problemlere müşterek bir yaklaşımda bulunulması, göçün önlenmesi, ortak barışın tesisi, demokrasi ve insan haklarının yerleşmesi gibi konularda işbirliği yapılması, bakanlık olarak bizim de amaçlarımız arasındadır.

Afrika konusunda son dönemde hem ülkeler seviyesinde, hem de başta Avrupa Birliği olmak üzere etkin uluslararası entegrasyon kuruluşları arasında çok yönlü politikalar takip edilmektedir. Bu süreçte Türkiye'nin Afrika Birliği ile gelecekte daha sağlam ilişkiler kurmak amacıyla içinde bulunduğumuz yıllarda bunun alt yapısının sağlanmasının bir gereklilik olduğu aşikârdır. Bizler de uluslararası ilişkilerde oldukça önemli bir yere sahip olan Afrika Birliği'nin, Türkiye ile birlikte geleceğe yönelik yapacakları atılımlara yeni ufuklar kazandırmak için çalışmaktayız.

Afrika'da Türkiye'nin Tanıtımı ve İkili İlişkiler

Osmanlı'dan günümüze derin tarihi ve kültürel bağlara sahip olduğumuz Afrika kıtası ülkeleriyle Türkiye arasındaki siyasi, ekonomik ve askeri ilişkiler dışında, özellikle Cezayir, Mısır, Tunus, Fas, Libya, Kenya ve Güney Afrika gibi ülkelerle kültür ve turizm alanındaki ilişkilerimiz son yıllarda artmaya devam etmektedir.

1960'lı yıllardan günümüze kadar süregelen ikili anlaşmalar doğrultusunda bu ülkelerle Türkiye arasında kültür ve turizm anlaşmaları ve kültür merkezleri kurulması konularında protokoller imzalanmış, çeşitli kültürel değişim programları hayata geçirilmiştir. Bu

doğrultuda ülkeler arasında organize edilen fotoğraf ve el sanatları sergileri, diyalog programları, konser, gösteri, festival ve fuar gibi organizasyonlara karşılıklı olarak katılımlar gerçekleştirilmek suretiyle, Afrika- Türkiye arasındaki kültürel ilişkiler pekiştirilmiştir.

Afrika ile Turizm İlişkilerimizde Genel Durum:

2006 yılı itibariyle uluslararası seyahatin 842 milyona, turizm pastasının da 735 milyar dolara ulaştığı dünyada turizm, en hızlı büyüyen sektörler arasında yer almaktadır. Ticari açıdan Afrika ile olan ilişkilerimizde, batılı ülkelerle Türkiye arasındaki rekabetteki olası açıkları giderebilecek en önemli sektörler arasında turizm dikkat çekmektedir. 11 Eylül'ün Batı'da yarattığı islamo-fobi'nin neden olduğu olumsuz ortam sonucunda Arap -Afrikalı turistler için batılı ülkelere seyahat etmek çoğu zaman keyifli bir tatil olmaktan ziyade sıkıntılı bir süreç oluşturmuştur. Buna karşın 2006 yılında Orta Doğu'daki olumsuz atmosfer, ülkemiz turizminde Amerika ve bazı Avrupa ülkelerinden ülkemize gelen turist sayılarında düşüşe neden olurken, Afrika ülkeleri için bu durum tersine işlemiştir. 2006 yılı verilerinin 2005'e oranla daha düşük olduğu dikkate alınarak, 2005 ve 2007 yılları arasında Afrika ülkelerinden gelen turist sayıları karşılaştırıldığında; Cezayir, Libya, Mısır ve Fas gibi ülkelere gelen turist sayılarında artış olduğu gözlenmektedir. Afrika kökenli turistlerin ziyaret ettiği başlıca turizm merkezlerimiz arasında ise en önemli destinasyonlarımız olan İstanbul ve Antalya'nın yanı sıra bir dönem Osmanlı imparatorluğu'nun başkentliğini de yapmış olan Bursa kentimiz yer almaktadır.

Arap-Afrikalı turistlerin Türkiye'yi tercih etmelerinin nedenleri arasında; Osmanlı ile olan tarihi bağlar, Osmanlı'dan kalan tarihi yapılar, bölgeler arası kültürel yakınlık ve Türk kültürüne duyulan merak ve Türkiye'nin dört mevsimin yaşandığı yeşili bol bir ülke olması sayılabilir. Türkiye'nin seyahat açısından güvenli bir ülke olmasının yanı sıra en önemli unsurlardan biri de Müslüman Afrikalıların hassasiyet gösterdikleri İslami usullere uygun yemek kültürünün ülkemizde bulunmasıdır. Her iki tarafın din birliğinden dolayı aynı tarihlerde dini bayramlara sahip olması da söz konusu turistlerin tatillerini Türkiye'de geçirmek istemelerinin başlıca sebepleri arasında gelmektedir. Yıllık 40-50 milyar dolarlık bir seyahat pastası bulunan Arap ülkelerinden Türkiye'nin aldığı pay bugün için düşük sayılmaktadır. Türkiye dış aktif turizmi bağlamında Müslüman Afrikalılar özel bir konuma sahip olup; turizm girdimizin artırılmasında tanıtım faaliyetleri öne çıkar. Bu konuda bakanlığımızın yanı sıra özel sektör temsilcilerinin girişimleri büyük bir önem taşıdığını da vurgulamak gerekmektedir.

Ayrıca, Afrika ülkeleriyle Türkiye arasındaki kültürel ilişkilerin geliştirilmesi ve ülkemizin bu pazardan aldığı payın artırılması için; karşılıklı olarak tur operatörleri ve diğer turizm kuruluşları arasındaki işbirliğinin sağlanması, ülkeler arasındaki seyahat faaliyetlerinin kolaylaştırılması ve turizm alanında bilgi ve deneyimlerin paylaşılması çalışmalarında yüz yüze tanıtıma da verilen önemi vurgulamak gerektiğine inanıyoruz. Ayrıca Afrika'daki yazılı ve görsel medyayı önemli derecede ülke tanıtımı için kullanmayı hedeflemekteyiz.

Bütün bunların yanında bakanlığımız Türk turizmini, ekonomik açıdan sağladığı imkânların yanı sıra, değişik kültürlerin birbirini gerçek anlamda tanımalarına zemin oluşturmak suretiyle ülkeler arasındaki yakınlaşmaya ve sonuç olarak bölgesel ve uluslararası alanda dostluk, kardeşlik ve barış içinde bir arada yaşama anlayışına katkıda bulunan önemli bir araç olarak değerlendirmektedir. Zengin tarihi geçmişimiz ve Mustafa Kemal Atatürk'ün " yurtta barış dünyada barış" sözü de bunu açık bir şekilde göstermektedir.

İki taraf için de ilişkileri güçlendirecek her türlü faaliyet, yeni fikir ve projelere bakanlık olarak destek vermeye hazır olduğumuzu bir kez daha belirtmek isterim.

Sözlerime son verirken, bu etkinlik vasıtasıyla sizleri bizimle buluşturan yetkililere tekrar teşekkür ediyorum.

Bakanlığım adına sizlere bir kez daha hoş geldiniz diyor, bu toplantının son derece verimli sonuçlar vermesi dileğiyle hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

İkili İlişkiler

Cezayir

Cezayir'le 1967'de imzalanan "Kültür ve Bilim Alanlarında İşbirliği Anlaşması"ndan bu yana gerçekleştirilen faaliyetler arasında; Eylül 2007'de "Cezayir Arap Kültür Başkentleri" etkinlikleri kapsamında düzenlenen "kültür ve sufizm" konulu kolokyuma bakanlığımıza bağlı İstanbul Tarihi Türk Müziği Topluluğu sanatçıları katılmış, buna mukabil Konya'daki şeb-i arus törenlerine Cezayir kültür bakanlığı temsilcileri katılmıştır. Her iki ülkede organize edilen fotoğraf ve el sanatları sergileri, çeşitli diyalog programları, festival ve fuar gibi organizasyonlara karşılıklı olarak katılım gerçekleştirilmeye devam etmektedir.

Cezayir ile Türkiye Arasında

Kültür ve bilim alanlarında işbirliği anlaşması 6 Nisan 1967

Kültürel değişim programı 4 Ekim 1997

yapılmıştır.

Mısır

Kültür ve Turizm Bakanlığı olarak şu anda Kahire'de fiilen çalışmakta olan müşavirliğimizin 2008 yılında Tunus ve Cezayir'i de kapsayacak şekilde faaliyet alanı genişletilmiştir. Bu kapsamda Türkiye ile ilgili bu ülkelerde başta kültür ve turizm alanları olmak üzere ticaret de dâhil her alandaki faaliyetlerde bizzat yer alarak ülkelerin birbirlerini daha iyi tanımalarını sağlayıp, ikili ilişkilerin kuvvetlenmesi için çalışıyoruz. Bizler bakanlık çalışanları olarak sinema festivalleri, kitap fuarları, reklâm faaliyetleri ve hatta ticaret fuarları dâhil her alandaki faaliyette yer alarak ülkeler arası ilişkilerin kuvvetlenmesi

için çaba sarf ediyoruz. Ne sevindiricidir ki bu konuda yaptığımız çalışmalar bize verimli bir şekilde geri dönmüştür.

Mısır ve Türkiye arasında 19 Haziran 1996 tarihinde imzalanmış bir turizm anlaşması mevcuttur. 06 Eylül 2005 tarihinde mısır'ın başkenti Kahire'de gerçekleştirilmiş olan 6. Dönem Turizm Karma Komisyonu Toplantısı'nda ilgili taraflar arasında turizm tanıtımı, eğitimi ve yatırımları konularında bilgi ve deneyimleri paylaşma ve bu alanlarda birbirlerine karşılıklı kolaylık sağlama hususlarında mutabık kalınmıştır.

Türkiye ve Mısır Arasında

-Kültür anlaşması
18 Mayıs 1966

-Kültürel değişim programı
29 Mayıs 2001

-Kültür merkezleri kurulması ve bu merkezlerin faaliyeti hakkında protokolü
27 Ekim 1998 de

yapılmıştır.

Tunus

Ülkemiz ile Tunus arasında 25 Şubat 1964 tarihli kültür işbirliği anlaşması ve 28.09.1981 yılında turizm işbirliği anlaşması imzalanmıştır. Bu gelişmelere koşut olarak, Türkiye-Tunus 6. Dönem Turizm Karma Komisyon Toplantısı 07.10.2003 tarihinde kamu ve özel sektör temsilcilerinin iştirakiyle Ankara'da gerçekleştirilmiş olup, toplantı sonunda bir protokol imzalanmıştır. Bu vesile ile Tunus'un Ankara büyükelçiliği tarafından İstanbul'da bir Tunus kültür haftası düzenlenmiş, bu kapsamda fotoğraf ve el sanatları sergileri ve folklor gösterileri düzenlenerek, Tunus mutfağından örnekler sunulmuştur.

Türkiye ile Tunus Arasında

Kültür işbirliği anlaşması
25 Şubat 1964 (Ankara)

Kültürel değişim programı
22 Mart 2001 (2001-2003-Ankara)

yapılmıştır.

Fas

27 ağustos 1992'deki Türkiye-Fas turizm işbirliği anlaşması'nın devamı olarak iki ülkenin 1. dönem turizm karma komisyon toplantısı 21 Şubat 2007'de Rabat'ta gerçekleştirilmiştir. Bu gelişmelere paralel olarak Fas'tan Türkiye'ye gelen ziyaretçi sayısındaki artış devam etmektedir.

Türkiye ile Fas Arasında

Kültür anlaşması
21 Kasım 1960'da

Turizm işbirliği anlaşması
27 Ağustos 1992'de

yapılmıştır.

Süresi 1993 yılında sona eren kültürel değişim programı'nın yenilenmesi amacıyla çalışmalar sürdürülmektedir.

Kenya

Türkiye'nin sahra altı Afrika'daki beş büyükelçiliğinden birisi Kenya'dadır. Türkiye ile Kenya arasında imzalanmış bir kültür anlaşması, kültür değişim programı veya turizm işbirliği anlaşması bulunmamakla birlikte; iki ülke arasındaki kültürel ilişkiler genellikle münferit temas ve etkinlikler çerçevesinde gerçekleştirilmektedir.

Kültür ve Turizm Bakanlığı Tanıtma Genel Müdürlüğü olarak Afrika'da Türkiye'nin tanıtımı amacıyla Arapça, Fransızca ve İngilizce olmak çeşitlendirilmiş tanıtıcı yayınlar üretilmekte olup bunlar sözünü ettiğimiz fuar vb. toplantılarda dağıtılmaktadır. Bakanlığımızdan 2006 yılı Tunus için ayrılan reklâm bütçesi 100 bin dolar, 2007 yılı Fas için ayrılan reklâm bütçesi 100 bin dolar ve 2007 yılı için bakanlığımızca Kahire Kültür ve Tanıtma Müşavirliğimize ayrılan ve Cezayir, mısır ve Tunus'u kapsayan reklâm bütçesi 350 bin dolar olarak belirlenmiştir.

Etiyopya

Türkiye ile Etiyopya arasında kültürel bağlamda

Kültür anlaşması
25 Haziran 2004 (Addis Ababa)

Mutabakat zaptı
13 Mart 2000 (Ankara) yapılmıştır.

BATI MEDYASINDA KÖTÜ AFRİKA İMAJI VE DÜZELTİLMESİ İÇİN YAPILABİLECEKLER

Baffour ANKOMAH
New African Editörü

2002'de, bilmediğim birisi bana bazı ülkelerin ve çok uluslu şirketlerinin felsefeleri hakkında olan ve herkese gönderilen evrensel bir e-mail gönderdi. Bu e-mail, ineklerle ilgiliydi.

E-mail'e göre 'geleneksel kapitalizm'de işler şu şekilde yürür:

"İki ineğin vardır. Bir tanesini satarsın ve bir boğa alırsın. Sürün çoğalır ve ekonomin büyür. İnekleri satarsın ve başlangıçtaki durumuna dönersin."

Ama Amerikalılara aynı iki ineği verirsen: "Bir tanesini satarlar ve diğerini dört ineğin üretebileceği kadar süt vermeye zorlarlar. Sonra da inek ölünce şaşırırlar."

Fransa'da: "Onlara iki inek verirsin. Onlar ilerlemeye çalışırlar çünkü üç tane inek isterler."

Aynı iki ineği Japonlara verirsen: "İneği yeni baştan dizayn ederler ve inekler ortalama bir ineğin onda biri ölçüsünde olurlar ve 20 defa süt üretirler. Sonra Cowkimon adında akıllı inek çizgi filmleri üretirler ve bütün dünyaya pazarlarlar."

Aynı iki ineği Almanlara verirsen: "İnekleri yeniden inşa ederler ve inekler 100 yıl yaşar, ayda bir yer ve kendi kendilerine süt verirler."

İngilizlere verirsen: "İkisi de delirir."

Peki ya Afrikalılar? Bana bu e-maili gönderen kişi akıllı biriydi. Afrikalılar için herhangi bir şey yazmamıştı. Dedim ki Tanrı onun kalbini korusun; İki ineğime de saygı gösterene kadar onu kovalamaları için sordum.

Bana göre bu ihmalliktir (Afrikalılar için herhangi bir şey yazmama) ve günümüz küresel dünyasında bilgiyi kontrol edenlerin akıllarındaki Afrika'nın yerinin imajını özetlemektedir.

Başka bir deyişle, Afrika yok kabul edilir; eğer olsaydı, etrafta olurdu ve dünyanın diğer bölgelerine göre aynı derecede bir saygıyı hak ederek davranılırdı.

Bu tutum batı basınında Afrika'nın yer alması durumunu etkilediği gibi Batılı editörlerin

Afrika'yı, çiçekler içinde göstermek yerine ağızlarının kenarlarında sinekler uçuşan Afrikalı çocuklar olarak göstermelerini de açıklamaktadır.

Böyle yapmalarının sebebi negatif imajın etkilerini bilmedikleri için değildir.

Ocak 2002'de, İngiltere'nin en iyi tanınan yayıncısı BBC ve ITN' de çalışmakta olan Martyn Lewis, İngiltere'de 100 kadar üst düzey basın mensubunun bulunduğu bir toplantıda şunları söyledi: "Habercinin en büyük meselesi, pozitif ve negatif arasındaki dengeyi yaratabilmektir. Sadece negatif üzerine konsantre olan bir habercilik tembelliktir."

Ama 'negatif' Batı hayalinde ve onun haberciliğinde o kadar içselleşmiştir ki onu değiştirmek çok zordur.

Bu mesele 18. yüzyıl filozofları Voltaire ve Kant gibi, sadece Afrikalıları köleleştirmeyi değil aynı zamanda emperyalizmi de haklı çıkarmaya çalışan isimlere kadar geriye götürülebilir. İlginçtir ki, ne Voltaire'in ne de Kant'ın Afrika ve Afrikalılar hakkında birinci el bilgisi yoktur.

Ama 18. yüzyılda Afrikalılar hakkında yazan Fransız filozof Voltaire'e kulak verelim: "Eğer onların anlama yetileri bizim doğamızdan farklı değilse, bu en azından büyük bir aşağılamadır. Onlar ne herhangi bir fikrin kabulü ya da oluşturulması ne de bizim felsefemizin avantajlarından yararlanma ya da kötüye kullanma kapasitesine sahiptir."

Voltaire'in görüşleri 18. yüzyıl ortalarında Alman filozof Kant tarafından geliştirilmiştir: "Afrika'nın zencileri" diye yazar, "Aptallıklarını ortadan kaldıracak herhangi bir yetenek almamışlardır doğadan. İki ırk arasındaki temel fark birinin diğerinin altında olmasıdır. Bu, farklı zihinlerin güçlerine saygı şeklinde kendini gösterir."

Ama Basil Davidson gibi değerli Avrupalı Afrika tarihçisinin dikkat çektiği üzere: "Bildiğimiz anlamda ırkçılık, Avrupa ve Amerika'da, siyah halklara, Afrikalıları yapıları haklı çıkarmak için kültürel bir ihtiyaç olarak doğmuştur. Ahlaki ya da hukuki olarak Avrupalılara, beyaz halklara yapılamaz. Afrikalıların köleleştirilmesini haklı çıkarmak için, kısaca, onların doğal olarak insandan daha aşağı olduklarına kültürel anlamda inanmaya gereksinim vardır. Bu köle ticaretinin ve köle ticaretini takip eden Afrika'daki modern emperyalizmin kültürel temellerini oluşturmaktadır."

Ama daha önce, Afrika ve onun halklarına eski dünyada saygı gösterilirdi. Martin Bernard, büyük eseri Black Athena'da, Klasik Dönem Yunanlı düşünürlerin Eski Mısır uygarlığına verdikleri değeri ve yönetim geleneklerindeki zenginlikleri, entelektüel ve estetik üretimlerini saymaktadır. Ve bu Eski Mısırlılar, bildiğimiz gibi siyah Afrikalılardı!

Sonuçta, Basil Davidson'ın söylediği gibi, emperyalizm ve Afrikalıların köleleştirilmesi haklı çıkarılmalıydı ve Afrika'nın şerefli tarihi, onun dünyaya yaptığı büyük katkı, Avrupalılar tarafından yok sayıldı.

Ve bu korkunç miras, tarihe kalarak Batı basınının Afrika ile ilgili negatif tutumunun formunu oluşturdu.

Unutmayın ki Avrupa basını Kant ve Voltaire gibi isimlerin Afrika üzerindeki tahrip edici çalışmalarından etkilendi.

Örneğin 2 Aralık 1620 yılında bir tek yaprak olarak yayınlanan ilk İngiliz gazetesi Corrant adındaydı. Bu yaprak, Hollanda'da basılmıştı çünkü bu zamanda "İngiltere'de bir gazete yayınlamak çok riskliydi."

Corrant'ın sahibi, bir Felemenk olan ve haritacı olarak İngiltere'de çalışan Peter Van Den Kere, İngiltere'nin ilk gazetesini yayınlamak için anavatanı Hollanda'ya gitmek zorunda kalmıştı.

Corrant Eylül 1621'e kadar, İngiliz kitapçı Thomas Archer'ın kendi gazetesini İngiltere'de yayınlamaya yetecek cesareti gösterdiği zamana kadar, devam etti. Yine de, bu cesaretinden ötürü hemen hapse tıkıldı.

Ama zaman ilerledikçe, idareler gazeteyi kendi avantajlarına göre kullanabileceklerinin farkına vardılar. Ve böylece, bu müthiş fikir ortaya çıktı: "Dördüncü kuvvet: Basın."

Ama ben burada kendi yolumda ilerleyeceğim, yani adımlarımı kanıtlamama izin verin.

Batı basınında Afrika'nın kötü imajını tam olarak anlamak için basını yönlendiren dinamikleri ve ajandaları iyi anlamak gerekmektedir. Benim açımdan bunlar beş tanedir:

Milli çıkar

Hükümet etkisi

İdeolojik etki

Reklâmcıların ve okuyucuların gücü

Tarihsel birikim

Bugünün konusu için, üçü üzerinde duracağım: milli çıkar, hükümet etkisi ve tarihsel birikim.

İlk olarak 'milli çıkar'ı alalım.

İngiltere'de Gazeteciliğin Wolfe Yasası diye bir şey vardır ve şöyle der: "Tanrı'ya şükür, İngiliz gazetecilere rüşvet vermeyi ya da onlara dolandırıcılık yaptırmayı bekleyemezsiniz. Ama karşılık beklemeden de bir şey olacağını düşünmeyiniz."

Bu söz, özelde ünlü İngiliz basını için genelde ise Batı basını için çok şey anlatmaktadır.

1945-1951 yılları arası İngiliz Dışişleri Bakanı olan Ernest Bevin, bunun üzerinden harika bir şey dile getirdi: "Neden koyunun ağzını bağlamak için endişe ediyoruz?", ve bunu basın ile ilgili bir tartışmada Parlamento'da söyledi.

İngiliz basınına bir koyun sürüsüne benzeterek, Bevan İngiltere'de daha önce dillendirilmeyen bir gerçeği söylüyordu.

"Neden koyunun ağzını bağlamak için endişe ediyoruz?" diye soruyordu. Mantıklıydı, değil mi? Hiçbir zaman bir koyunun ısırıldığını görmemişti, Uysal, aptal, hiçbir zaman ısırılmayan bir hayvanın ağzını bağlamaya gerek duymuyordu.

Bevan ne konuştuğunu iyi biliyordu. Örneğin, İngiltere'de ya da Batının herhangi bir yerinde basın dördüncü kuvvet olarak kabul edildiğini biliyordu.

Son kez sözlükten anlamını baktığımda, ülkenin kuvvetlerinin karşılığında: "siyasi organın bir parçası anlamında kolektif olarak kabul edilen, siyasi bir topluluktaki bir düzen yada insan sınıfı " yazıyordu.

Bu nedenle, dördüncü kuvvet olarak kabul edilen batı basını aslında devletin dördüncü silahı ya da idarenin yaslandığı dördüncü yastık oluyordu.

Basın yine bu nedenlerle devletin dışında kalıp ona dışardan taş atamazdı. Derin bir şekilde devletin içindeydi, güçler tarafından dizayn edilenin uygulanabilmesine yardımcı oluyordu.

Yani, basının devletin düşmanının olarak resmedildiği moda imajı bir efsane olarak sadece kitaplarda yer alıyordu.

Evet, bazı durumlarda basının devlete taş attığı görülür fakat bu sadece tüm zamanların %5'i kadardır. Geri kalan %95'te basın devletin ilk üç kuvveti ile milli menfaatler ve çıkarlar doğrultusunda ortaklaşa hareket eder.

Bu, özellikle dış politika konusunda, bayrağı takip etmeyi ya da hükümet tarafından gösterilen yolu takip etmeyi de içerir.

Kısaca, milli menfaatler hikâyesinin nasıl yazılacağı konusunda çok büyük bir rol oynamaktadır.

1991'de, Ronald Spark The Sun'ın sonraki baş editörü(4,8 milyonluk en büyük sirkülasyona sahip İngiliz gazetesi) inanılmaz bir durum tespiti yapmıştır:

"Gerçekler kutsaldır ama bir gazetenin gerçeğin bir parçasını gerçeğin tamamına tercihe etmesi ülkeye zarar vermemek için milyon defa tercih edilebilir."

İlginçtir ki, Bay Spark'ın dikkate şayan bu öngörüsünü herhangi bir kitapta bulamazsınız. Fakat izlerini bulmak mümkündür.

2001'de The Daily Express ve The Guardian'da yer alan bir yorumda şöyle yazıyordu:

"The Daily Express'in gazeteciliği ülkenin ve imparatorluğun menfaatleri doğrultusunda yazar. 15 yıldan fazladır, günde 4 milyondan fazla satmaktadır. Sahibi Lord Beaverbook, gazetesini silahı gibi kullanmayı sever."

"Ustaca işletildiği zaman hiçbir politikacı dayanamaz. Öyle bir kılıçtır ki herhangi bir siyasi silahtan daha kuvvetlidir. Çoğu gazete zararsızdır çünkü ne zaman yada nasıl darbe vuracaklarını bilmezler. Ama arkalarındaki adamlara nasıl ve ne yüklemeleri

gerektiğini öğret o zaman öldürücü hale gelirler." diye yazar Lord Beaverbrook.

Sonuçta bu Afrika ile ilgili imaja nasıl etki eder?

Tarihten bakınca, eğer metropoliten güçler çıkarlarının Afrika'nın çıkarları ile çeliştiğini görürlerse, Afrika'nın çıkarları sekteye uğrar ve bu basın yoluyla gerçekleştirilir.

Lord Beaverbrook'un sözünü hatırlayın: "Arkalarındaki adamlara nasıl ve ne yüklemeleri gerektiğini öğret o zaman öldürücü hale gelirler."

Örnek bulmak için çok gerilere gitmeye gerek yok, bugün Zimbabve'nin durumuna ve Batı ve İngiliz basınındaki yerine bakın çünkü Afrikalılar Avrupalı güçler tarafından ellerinden alınan kendi anavatanlarını geri almak için meydan okumaktadırlar. Metropoliten güçler ile Afrikalıların çıkarlarının çatıştığı klasik bir dava söz konusudur, ama bu küçük durumda bile Afrika çıkarları metropoliten çıkarlara ters düşmektedir.

Şimdi de "hükümet etkisi"ne dönelim.

Normal olarak, batı basını her şeyi aktarmakta özgürdür. Ama bu tam doğru değildir, çünkü milli menfaatler ön plana çıkar ve hükümet bayrakla birlikte ileri atılarak her şeyi etkiler. Basın sorumlu bir şekilde bayrağı ve hükümeti takip eder.

Geçen yılın 24 Ağustos'unda New York Times'da editör: "Bizim bildiklerimizi herkes bilse, Irak'ın istilası popüler bir ağıtla hemen son bulurdu." demiştir.

Bu John Pinger'ı, zamane Batısının en büyük gazetecilerinden birini şoke etmiş ve şunları söyletmiştir: "Bu söylem, gazetecilerin Bush ve Blair'in yalanlarına karşı durmaları halinde savaşın hiç başlamayacağını ortaya koymuştur."

Pinger: "Biliyoruz ki BBC ve İngiliz Basını M16(CIA'in İngiliz versiyonu) tarafından kullanılmıştır. M16 Ajanları Saddam Hüseyin'in kitle imha silahları olduğu konusunda ve onları yerin altına falan sakladığı konusunda hikâyeler uydurmuştur. Bunların hepsi aldatmadır.

"Ama esas nokta bu değildir. Esas nokta M16'ın yaptıklarına aslında gerek olmadığıdır. Son olarak, BBC haber yöneticisi Helen Boaden, Irak'taki habercilerinin ABD'nin kimyasal silahları sivillere karşı kullanmalarını inkâr etmesini nasıl açıkladığı sorulduğunda, Anglo-Amerikan eğiminin etkisiyle şöyle bir açıklama getirmiştir. Amerikan istilası "demokrasi ve insan hakları götürmek için" Irak'tadır.

"Blair'den alıntılar yaparak cevap vermiş ve bu eğimini ortaya çıkarmıştır."

Ama bizim gibi basını neyin yönlendirdiğini bilenler Helen Boaden'in açıklamalarına şaşırmadılar. BBC sadece Blair hükümetinin etkisi altında hareket etmekteydi.

John Pinger da bunu biliyordu. "Gücü muhafaza etmek için ne aşağılık bir davranış" diyordu Pinger, neredeyse bütün İngiliz Basını Iraklı sivil kayıpların gerçek yüzünü göstermeyi unutmuştu.

Pinger "Dil belki de en önemli savaş alanıdır. Demokrasi, liberasyon, özgürlük ve reform gibi önemli kavramlar gerçek içerikleri boşaltılarak bu konseptlerin düşmanları için yeniden içleri doldurulur..."

"Kaç kişi 11 Eylül 2001'de ölen 3.000 masum insanın intikamı için 20.000 masum insanın Afganistan'da öldüğünü biliyor?"

Ve şimdi John Pinger'in gazetecilere yaptığı konuşmanın en önemli bölümü geliyor:

"Mesleğimize yeniden saygınlık kazandırmak için sadece gerçeği söylemek yetmez, biz gazeteciler en azından kabul ettiğimiz tarihi sorumluluğu anlamaya ihtiyacımız var çünkü insanlığın geri kalanı ile ilgili ilgiyi göstermeliyiz ve bize tehdit oluşturmayan ülkelere karşı açgözlü saldırılar karşısında halkı yıpratmalıyız."

Onları insanlıktan çıkararak yıpratmalıyız, eğer İran gibi bir ülke bir insan toplumu değilse oradaki rejim değişikliğini savunarak bunu yapmalıyız..."

Değerli Baylar, Bayanlar, dördüncü kuvvet olarak basının kabul ettiği tarihi sorumluluk işte budur: insanlığın geri kalanıyla ilgilenmek, özellikle Afrika ile Batının bu ülkeler üzerindeki açgözlü saldırıları karşısında insanları yıpratarak.

2004'te, Piers Morgan The Daily Mirror (Londra) editörlüğünden atıldı, anılarını yazmak için yeterli fırsatı buldu, 1996-2004 yılları arasındaki 8 yıllık editörlük yaşamı boyunca yaşadıklarını yazdı, Tony Blair ile 58'den fazla görüşme fırsatı oldu.

Aşağıda kitabından alınan kendi ifadelerini bulacaksınız:

"Bu kitapta kariyerimi yeniden yaşarken hissettiğim en güçlü his, bu ülkenin güç ve etki koridorlarına uzunca bir süre girme şansını şaşırtıcı bir şekilde elde etme imkânımın oluşuydu.

Bu zamanlarda Philip Gren gibi bir büyük işadamlıyla kahvaltı yapma, başbakanla öğle yemeği ve George Michael ile akşam yemeği yeme gibi olaylar çok normal gözüküyordu. Bazen hepsi aynı günde olabiliyordu...

Sıkıldığım bir akşam, Tony Blair ile kaç defa bir araya geldiğimi saydım. Sonuçlar gerçekten bakış açınıza göre şaşırtıcıydı.

22 defa öğle yemeği, 6 akşam yemeği, 6 röportaj, 24 defa bire bir çay-bisküvi görüşmesi ve sayısız telefon konuşması yapmıştım. Bu İngiltere'nin en önemli insanı açısından bakılınca gerçekten çok fazlaydı.

Toplamda 58 defa Piers Morgan, Blair ile görüşmüştü ve bahse varım sadece çay içip, bisküvi yemiyorlardı.

Ayrıca Piers Morgan sadece Tony Blair ile görüşmemişti, Blair'in bakanları ve memurları ile Gordon Brown'dan aşağı doğru hatta eşleriyle bile görüşme şansını bulmuştu.

Eğer Blair, Piers Morgan ile 58 defa görüştüyseniz tahmin edersiniz ki diğer editörleri kendi tarafında tutmak için kaç defa görüşmüştü.

Eğer bir Amerikan editör kendi başkanıyla 8 yılda 58 defa görüşürse onun hükümet tarafından satın alındığı ileri sürülür. Ama bu İngiltere'de oldu ve kimse gözünü bile kırpmadı. Çünkü Piers Morgan'ın ifade ettiği gibi bu 'tamamen normal'di, bayrağı ve hükümeti takip etmek.

Şu andan itibaren, umarım, batı basınını yönlendiren ajandaları ve dinamikleri anlamışsınızdır.

Zaman aleyhime işlediği için Afrika ile ilgili olumsuz imajın etkilerine direk geçeceğim. Tarihi birikim olarak adlandırılan ve Voltaire, Kant'in çalışmalarıyla 18. ve 19. yüzyıllardan bu yana gelenlerden bahsedelim.

1999'da, George Alagiah, BBC habercisi ve Afrika eski muhabiri bu tarihi birikimi şöyle tanımladı: "20. yüzyılda Afrika imajı, 19. yüzyılın hâkim aklından etkilenmiştir."

3 Mayıs 1999'da Alagiah The Guardian'a, meslektaşları ile basının Afrika ile ilgili tarihi birikimden gelenler doğrultusunda haber yapmaması konusunda tartıştığı gazeteye, bir şeyler yazdı.

Yazdıkları bugünkü konferans için çok önemliydi, bu yüzden burada alıntılmaktadır.

"Dünya görüşlerini televizyondan edinen birçok insan için Afrika, iyi insanların açıklıkla savaştığı, kötülerin devletleri yönettiği, kargaşa ve anarşinin normal olduğu çok uzak bir yerdir."

Benim görevim çok daha büyük resmi göstermektir. Bir dış muhabir olarak bunu yapmadım ve genelde Afrika'yı çoğu zaman daha kötü, çok az zaman çiçekler içinde haber ettim.

Afrika ile ilgili haberlerde çok korkunç bir tarihi birikim gözler önüne serilir. 20. yüzyılda Afrika imajı, 19. yüzyılın hâkim aklından etkilenmiştir.

"İngiliz kâşif John Hanning Speke'in 1860'larda yaptığı konuşmadaki bir Afrikalının tasvirini alın: 'Babasının yaptığı'nın aynısını yapar. Karısı için çalışır, çocuklarını satar, başkalarının toprakları için savaşır, içki, şarkı ve dansla kendini tatmin eder."

Alagiah, 'bu çok çirkin bir düşüncedir.' der "ama bu düşüncenin bir çok insan için hala anlamlı geldiğine bahse girebilirim."

Alagiah 'bunu kişisel olarak alıyorum.' der "çünkü çocukluğumun bir bölümü Afrika'da geçti. (Ghana)

İngiltere'den sonra belki de kendimi en çok evimde hissettiğim yer Afrika'dır. Büyük tutkuların ve çeşitliliğin olduğu bir yer olarak biliyorum orayı. Hepsinin üstünde, dışardan

gelenlerin misafirperverce karşılandığı bir yerdir. En zor zamanlarda ve en izole yerlerde, sıcak bir el ve açık bir kalp ile karşılandım...

'Afrika'nın en büyük felaketslere uğramış ve siyasi olarak etkilenmiş yerlerinde bile umut ve mizah eksik olmaz."

"Kurban olan çok sayıda Afrikalı vardır ve imkânsız garipliklere karşı anlık zaferlerini yeteri kadar göstermezler."

George Alagiah, şimdi BBC'nin en önemli isimlerinden biridir. Ama kimse onu dinledi mi?

İlginçtir ki, iddiasını yayınlayan The Guardian, Alagiah'ın metni için şu başlığı seçmiştir: "Kara Kıta'da Yeni Işık"

Alagiah'ın "tarihi birikim" in reddedilmesini önermesine karşın The Guardian kendi inisiyatifine göre halen Alagiah'ın itirazlarını dile getirdiği makalesinin başlığını "Kara Kıta" diye koymaktaydı.

Bu bize, batı basınındaki imajını düzeltmeye çalıştığımız Afrika ile ilgili olarak problemin büyüklüğünü göstermektedir.

Bana göre, problem 21. yüzyıl batılı gazetecilerin ve onların bağlı oldukları yerlerin Afrika ile ilgili tarihi birikimin imajını değiştirmeyi kabul etmemelerinde yatmaktadır. Bu yüzden kıta ile ilgili genel kanıları olumsuz olmaktadır.

Bu aynı zamanda Fransız Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin neden 2007 yazında Senegal'e giderek Voltaire ve Kant'ın 18. yüzyılda söylediklerine benzer şeyleri söyleme cüretini gösterdiğini açıklamaktadır.

Gerçekte cevap 2002 yazında keşfettiğim bir şeyde yatmaktadır. Gerçeği bir hafta sonu Londra'da İngiliz basın mensupları için düzenlenen konferansa katıldığım ve birisinin İngiliz gazetecilerinin kalıba göre nasıl haber yaptıklarını açıkladığı sırada keşfettim.

"Kalıp, önyargılar içerir. Eğer bir haberci mevcut düşüncelere uymayan bir hikâye ile gelirse iki şey olur: ya hikâye önceki yargılara göre düzenlenir ya da çöp kutusuna gider."

Eğer siz kalıbın içeriğini bilen haberci iseniz doğal olarak ve mantığınıza göre, çöp kutusuna gitmesin diye kalıba uygun haberler ile gelirsiniz.

Sağlıklı ve güzel giyimli kızların ve erkeklerin okula gittiği bir resim yerine ağzı etrafında sinekler uçuşan bir Afrikalı çocuk ararsınız. Akra ya da Johannesburg gibi güzel yerler yerine Afrika gettolarına bakarsınız. Hikâyenizin yayınlanmasını ister ve kalıba uyacak olanı yaparsınız.

Bu durumda Afrika ile ilgili bu olumsuz imajı ortadan kaldırmak için ne yapmalıyız?

Basit. Gördüğümüz gibi olumsuz imaj derin bir şekilde kökleşmiş durumda. Etrafında tarihi ve felsefi bir kalıp var. İçerden değiştirmemiz imkânsız, bu yüzden dışarıdan saldırmak zorundayız.

Ve bunun için de örnekler mevcut. Araplar Batı basınının kendilerine verdiği zararı görünce batı basınıyla mücadele etmek için kendi basınlarını kurdular: El Cezire.

2003'teki Irak savaşı sırasında Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, batı dünyasının BBC ve CNN'inin, krizle ilgili Fransızların görüşünü tam olarak yansıtmadığı için sinirlendi.

Fransızların görüşünün ileride sansürlenmemesi için Jacques Chirac hükümeti geçen yıl BBC ve CNN'in Fransız versiyonu olan France Vingt-Quarte (Fransa 24)'ü kurdu. Fransızca ve İngilizce olarak 24 saat yayın yapan dijital ve uydudan erişimi olan bir haber kanalı.

Eğer BBC ve CNN Fransızların görüşünü doğru bir şekilde yansıtmadıktan sonra düşünün Afrika ile neler yazabilirler.

Yine geçen yıl, Ruslar da kendi 24 saat haber yayını yapan televizyonları Russia Today'i kurdular. Çinliler de aynı şekilde CCTV ile onları takip ettiler.

Batı basınındaki bu kötü imajı silmek için, Afrikalıların da Araplar, Fransızlar, Ruslar ve Çinliler örneklerini takip etmeleri gerekiyor. Kendi 24 saat yayın yapan haber kanallarımızı kurmamız ve diğer yayınlarla da (gazete, dergi vs.) Afrika düşüncesinin hâkim kılınması için Batı basınıyla rekabet etmemiz gerekiyor.

Bu sebeplerle, editörlüğünü yapmakta olduğum New African, bu amacı gerçekleştirmek için 8 yıldır çalışıyor. Ama sesimiz tüm dünyayı kaplamaya yetmiyor. Bunu gerçekleştirmek için daha çok New African'lara ihtiyacımız vardır.

Teşekkürler.

DIŞARIDAN GÖRÜNEN AFRİKA

Aboubacar ISSOUFOU

Gazeteci, Agence Tasfir'Veille'in Yöneticisi

Sayın Büyükelçiler,

Sayın Bakanlık Yetkilileri

Sayın Tasam Başkanı,

Bayanlar ve Baylar,

TASAM tarafından beşincisi düzenlenen ve Türk-Afrika diyalogunu sürdürmek ve Türkiye ile kıtamız arasındaki diplomatik, ekonomik ve kültürel ilişkileri güçlendirmek amacıyla bir yandan Türk yetkilileri, şirket yöneticileri ve STK'larını diğer yandan Türkiye'deki Afrika resmi yetkililerini buluşturan seminere katkıda bulunmaktan memnuniyet duyuyorum.

Bayanlar ve baylar, bu seminere Afrika'nın, kıta dışındaki imajından söz etmek üzere davet edildim, sizin de tahmin edeceğiniz üzere oldukça geniş bir konu bu, bu sebeple yeterince tanımlayıcı olduğunu düşündüğüm tek bir örnek üzerinden işleyeceğim. Afrika'nın, çeyrek yüzyıldır yaşayıp, yirmi yıldır önce İngiliz radyosu BBC daha sonra da Almanya'nın Sesi (Deutsche Welle) adına muhabir olarak gazetecilik mesleğini icra ettiğim Fransa'daki imajı söz konusu. Bunun yanı sıra aynı ülkede yaklaşık bir yıl önce Ekonomik İstihbarat veya Anglo-saksonların dediği gibi Business Intelligence Ajansı kurdum. Bu ajansın görevi Fransa ve Fransa'ya komşu Avrupa ülkelerinde Batı Afrika'ya ihracat yapmak isteyen Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelere veya tam tersi şekilde Avrupa'da kendine ortak arayan yada Avrupa pazarına girmek isteyen Batı Afrika'lı girişimcilere yardım etmektir. Fransa'da yaşayan Afrikalı bir gazeteci ve şirket yöneticisi, yani her çevreye yakın biri olarak, ülkedeki Afrikalının ve kıtanın imajını iyi bilecek bir konumdayım.

Bayanlar, Baylar, bir Fransız atasözü "bir resim bin sözcüğe bedeldir" der, bu yüzden size, aranızdan bazılarını şok edecek, fakat ne yazık ki Fransız basınının genelde Fransız halkının hafızasına kazımaya eğilimli olduğu iki tablo çizeceğim.

Bu yüzden Fransız halkının çoğunluğuna göre, Afrika kıtası kıtlık, yetersiz beslenme, AIDS, kötü yönetim, yozlaşma, etnik çatışma ve diğer olumsuzlukların eşanlamlısıdır. İşte bu Afrika'ya ait çarpık görünüm ve olumsuz imaja "Afro-kötümserlik" deniyor. Bu afro-kötümserliği, meslektaşlarımla büyük kısmının kıta üzerine yaptığı röportajlarda ve belgesellerde görmek mümkündür. Çocukluğundan itibaren size birazdan göstereceğim görüntüler empoze edilen bir Fransız, nasıl olur da Afrika hakkında olumlu izlenime sahip olabilir. Yani, iskelet görünümünü almış ya da karnı şişmiş,

parmaklarını emen, burunları akan, yüzünde sinekler dolaşan çocukların görüntüleri. Bir diğer meslektaşım Christian d'Alayer, genelde batıda özelde ise Fransa'da görülen Afro-kötümserliği Afrika'ya karşı işlenen bir medya suçu saymaktadır¹. Ne mutlu ki Christian d'Alayer gibi bazı istisnalar yok değil. Kıtamıza büyük bir haksızlık yapılan afro-kötümserlik karşısında bizim tarafımızda mücadele eden bazı batılı gazeteciler, Afrika uzmanları mevcut. Zira bu afro-kötümserlik yüzünden, Fransız yatırımcıların çok büyük kısmı Afrika'ya inanmıyorlar. Hatta on yıllardır kıtada yerleşmiş olan büyük Fransız kuruluşları bile artık gelecek görmedikleri bahanesi ile kıtadan çekiliyorlar.

2005 yılına ait, beslenme bozukluğu yüzünden burundan yemek verilen bir Nijeryalı çocuk.

2005 yılına ait kıtıktan etkilenen bir çocuğun görünümü.

Ne yazık ki Fransa'da afro-kötümserliğin yayılması konusunda Fransız medyası yalnız değil, başta Nicolas Sarkozy olmak üzere bazı Fransız politikacılar da durumu kötüleştiriyor. Başkanın Dakar'da yaptığı, siyasi danışmanı Henri Gueno tarafından kaleme alınmış olan, eski Fransız yazarların Afrikalılara karşı geliştirdikleri ırkçı tezleri işleyen ünlü konuşmayı hatırlamayan var mı? Nicolas Sarkozy'ye göre meğer Afrikaların modernleşememelerinin sebebi yüzyıllardan beri bırakmadıkları tavırlarmış.

Özetle, batıdaki gazeteciler, siyasetçiler ve Fransız bilim adamları arasında bulunan afro-kötümserlerin bazılarına göre, günümüzde Afrika kıtası için sadece iki çözüm var:

- Ya Afrika kıtasının bir gün gelişeceğine dair hiç umut kalmadığından, onu kendi kaderine terk etmek.

- Ya da kıtayı sömürgeleştirmek, çünkü onlara göre, eğer Afrika bugüne dek diğer kıtalara kıyasla gelişmemişse, bunun sebebi ilk sömürgecilik hareketinin hedefine ulaşamamış olması ya da daha açık bir ifade ile kıtaya zarar vermiş olması.

Bu yüzden, sözlerimden sonra, TASAM üyeleri kendilerine şunu sorabilirler, artık hiç

¹ D'Alayer Christian : Un crime médiatique contre l'Afrique. Les Africains sont-ils tous nuls?, Le Bord de l'eau yayınları, Latresne, 2004, 199 sayfa

kimsenin, hatta kendi liderlerinden, vatandaşlarından ve diaspora üyelerinden bile çoğunun inancının ve umudunun kalmadığı bir kıta ile diplomatik, ekonomik ve kültürel ilişkiler kurmak ve kuvvetlendirmek için neden seminerler, konferans ve kongreler düzenlemekle vakit kaybedelim? Sayın Başkan izin verirse bu tür toplantılar düzenleyen sizlerin ve meslektaşlarınızın haklı olduğunu söylemek istiyorum! Afro-kötümser olmakta sonuna kadar haklısınız ve Afrika'nın bu tür teşviklere çok ihtiyacı var! Zira afro-kötümserlerin düşüncelerinin tersine Afrika gayet zengin bir kıta ve geleceği çok parlak! Aksi halde bugün Çin, Hindistan, Brezilya, Amerika gibi çok sayıda ülke gelmezdi. Zaten günümüzde Afrika'ya karşı eski kolonistlerce yürütülen karalama kampanyası, benim düşünceme göre kıskançlıktan kaynaklanıyor. On yıllardır kaynaklarımıza el koymuş olan bu ülkeler, bugün diğer ülkelerle rekabete girdiklerinden, bu rekabeti kötülemekteler!

Peki, Afrika'nın tek seçeneği küreselleşmenin tüm olumsuzluklarına boyun eğmek mi? Bir diğer deyişle diğer kıtalar gibi ortağını özgürce kendisi seçerek küreselleşmenin nimetlerinden faydalanma hakkına sahip değil mi? Elbette ki evet! Kıtamızın kendi ortağını kendi seçmesi hakkı adına, ben Türkiye'nin gelecekte de Afrika'nın gerek diplomatik gerekse ekonomik alanda yakın ortaklarından biri olması için ilgilenmeye devam etmesini teşvik ediyorum.

Bayanlar ve Baylar, bu seminerde Afrika'nın davasını savunmamdan sonra, iki yıldır büyük bir kıtlık çeken Nijerya'dan geçmişte esirgemedikleri ve gelecekte de devam ettireceklerinden emin olduğum yardımlarından ötürü Türk hükümetine ve Sivil Toplum Kuruluşlarına teşekkürü borç bilirim.

Ülkemize yardım elini uzatan Türk hükümeti ve Sivil Toplum Kuruluşlarına şükranlarımı sunduktan sonra, yine bu salonda bulunan birine teşekkür etmek istiyorum kardeşim ve dostum Ahmet Kavas'a minnettarlığımı sunmak istiyorum. Zira İstanbul'da ve Paris'teki yardımları olmaksızın, ilk kez Nijerya'ya giden Türk Sivil Toplum Kuruluşları yerel ortakları bulmada ve etkin çalışmada birçok zorluk yaşayabilirlerdi. Ahmet Bey, zor zamanımızda sunduğunuz değerli yardımlardan ötürü tüm Nijeryalı kardeşlerim adına sana teşekkür ederim. Beşincisi düzenlenen Türk-Afrika Çalıştay'ına katılmamı sağlamadan dolayı da minnettarım. Şahsen benim için de ülkenin davasını savunmak, yani gerek Türk hükümetinden gerekse Nijerya hükümetinden diğer Afrika ülkelerinde diplomatik temsilcilik açmalarını talep etme fırsatı ve öte yandan Türk şirket yöneticilerini yatırım amaçlı olarak Nijerya'ya davet etme imkânı ve son olarak Türk üniversiteleri ile Niamey üniversitesi ve öteki Nijerya yüksek öğrenim kurumları arasında bilgi alış verişini gerçekleştirme konularında düşüncelerimi ifade etme fırsatı olmuştur. Zira herkesin bildiği gibi genel olarak Afrika'da daha özelden ise Nijerya'da gelişim için büyük bir bilgi ve teknoloji transferi ihtiyacı mevcuttur.

Bayanlar ve Baylar, konuşmama önce herkesi şok eden bir tablo çizerek başlamıştım, şimdi izin verirseniz durumu aydınlığa kavuşturacak başka bir tablo daha sunayım:

Tessaoua, Nijerya'da Türk Sivil Toplum Kuruluşu IHH tarafından inşa edilen kanal.

Bu tablo, Türk - Nijerya dostluğunun en önemli sembollerinden biridir. Şu an için daha çok Türk ve Nijeryalı Sivil Toplum Kuruluşları arasında var olan bu dostluğun ifade ettiğim gibi her iki devlet arasında daha üst seviyeye genişlemesini umuyorum. Yakın zamanda birkaç Türk milletvekili Nijerya'yı ziyaret etmişti ve umuyorum ki Nijeryalı milletvekili ve bakanlar da Türkiye'yi ziyarete gelecekler.² ve Baylar, hepinize teşekkür ederim.

² Nijerya Başkanı Mamadou Tandja 4 Şubat 2008'de Türkiye'nin Nijerya Temsilcisi Büyükelçi Ali Engin Oba'yı kabul etti, görüşmelerde Ali Engin Oba Türk hükümetinin Nijerya'da bir büyükelçilik açmaya karar verdiğini doğruladı, 5 Şubat 2008 tarihli Le Sahel n°7469.

ÇALIŞTAY KATILIMCI LİSTESİ

T.C. Dışişleri Bakanlığı

Büyükelçi Kenan TEPEDELEN- Dışişleri Bakanlığı Müşaviri ve Afrika Koordinatörü
Büyükelçi Doç. Dr. Ali Engin OBA
Büyükelçi Numan HAZAR- Milli Savunma Bakanı Dış Politika Danışmanı
Ferda AKKERMAN- İkili Siyasi İlişkiler Daire Başkanı
Serap ATAAY -İkili Siyasi İlişkiler Daire Başkanı
Bülent KARADENİZ- SAM Daire Başkanı
Aydın NURHAN- SAM Daire Başkanı

Cezayir

Said MEZİANE- Başkâtip

Tunus

Jamila Elouaer- Müsteşar

Fas

Muhammed IFRIQUINE- Müsteşar
Salah OUKHAY- Başkâtip

Nijerya

Ibukun A. Olatidoye- Maslahatgüzar

Senegal

Nicolas NYOUKY- Maslahatgüzar
Elhadji Momar CİSSE- İkinci Katip

Etiyopya

Dr. Mulatu TESHOME- Büyükelçi
Markos GETA- Müsteşar
Teramed ADANE- Ataşe

Libya

Muhammed ZENATİ- Maslahatgüzar

Sudan

Abdelgader A.M. Daffalla- Müsteşar
Muhammed Abuelkheir- 1.Kâtip

Güney Afrika

Sarel Van Zyl- Müsteşar

UNDP

Aygen AYGAC- Dış İlişkiler Koordinatörü

T.C. Başbakanlık Müsteşarlığı

Hakan FİDAN- Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı

T.C. Dış Ticaret Müsteşarlığı

Atilla KIZILARSLAN- Anlaşmalar Genel Müdürlüğü Daire Başkanı
Caner SANNAV- Uzman Yardımcısı

T.C. Milli Eğitim Bakanlığı

Doç.Dr. İbrahim ÖZDEMİR- Dış İlişkiler Genel Müdürü

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Tanıtma Genel Müdürlüğü
Cemal TEKKANAT- Müdür Yardımcısı
Selin UĞUR- Uzman Yardımcısı

T.C. Başbakanlık Hakla İlişkiler Daire Başkanlığı
Nevin ÇİL- Daire Başkanı

T.C. Başbakanlık Sosyal ve Kültürel İşler Daire Başkanlığı
Hüsnü GÜRİSOY- Daire Başkanı

T.C. Başbakanlık Dış İlişkiler Başkanlığı
Bahadır BÜYÜKBODUK- Uzman

T.C. Devlet Planlama Teşkilatı
Kağan AKDOĞAN- Planlama Uzman Yardımcısı

T.C. Başbakanlık Diyanet İşleri Başkanlığı
Doç.Dr. Ali DERE - Dış İlişkiler Daire Başkanı
Mustafa Selim YILMAZ

New African
Baffour ALKOMAH- Editör

Agence Tasfir'Veille
Aboubacar ISSOUFOU- Gazeteci, Yönetici

TİKA
Mehmet YILMAZ- EKS Daire Başkanı

TÜSiAD
Eray AKDAĞ -TBMM ile İlişkiler Sorumlusu

İTO
Selin SARI -Uzman Yardımcısı

AKSiAD
Haydar ÇAĞIL- Genel Sekreter

MÜSiAD
Fatih YÜLEK- Yönetim Kurulu Üyesi

CNN TÜRK
Osman SERT- Diplomasi Muhabiri

TASAM
Süleyman Şensoy- TASAM Başkanı
Dr. Engin SELÇUK- TASAM Direktörü
Doç. Dr. Ahmet KAVAS- Afrika Enstitüsü Direktörü
Oğuzhan KÖSE- Uzman
Fatma Günce KANLI- Yönetici Asistanı

**COMMON STRATEGIC VISION DEVELOPMENT PROJECT
DIPLOMATIC REPRESENTATIVES OF TURKEY AND
AFRICAN COUNTRIES**

VTH WORKSHOP FINAL REPORT

**“Comunication and Cultural Relations Between
African Countries and Turkey”**

EDITOR

Oğuzhan KÖSE

CONTENTS

PRESENTATION	27
REPUBLIC of TURKEY MINISTRY of CULTURE and TOURISM PUBLICITY of DIRECTORATE GENERAL's ACTIVITIES Cemal TEKKANAT	29
THE BAD REPORTING of AFRICA in the WESTERN MEDIA, and WHAT CAN BE DONE to IMPROVE IT Baffour ANKOMAH	34
AFRICA AS VIEWED FROM OUTSIDE Aboubacar ISSOUFOU	43
WORKSHOP PARTICIPANT LIST	47

PRESENTATION

I would like to thank and say welcome to the valuable representatives of ten African Embassies as well as the participants from our Prime Ministry, Ministry of Foreign Affairs and the representatives of all the public institutions and other establishments that periodically participate in these meetings.

In this meeting we also have some guests from abroad. Two gentlemen who are journalists, one from London and the other from Paris, are here as guest speakers. I would like to thank them for taking time to participate in this work shop.

Today, I do not want to repeat the things that most of us discuss in majority of the meetings we have. But, I must mention that the relations between the African Continent and hence the African Countries and Turkey have continued to develop at an accelerated pace and in parallel to the developments in this area, we continue to organize our meetings. Today marks the 5th of these workshops and the theme is “Cultural Relations and Communication”.

At the point we have reached today, the bilateral relations with the continent and the African Union may not be at the level that we wish them to be, but compared to the past, significant steps have been taken at an accelerated pace. The most important indicator of this is the Turkey-Africa Summit that will be held by the Ministry of Foreign Affairs in the fall of 2008, bringing together the Presidents of the African States and Turkey. This summit will set the milestone for the pace of the relations as well as the direction that they will take in the future.

We have discussed how the relations with the Continent have developed since the 1st World War, in the meetings that we held. From this point onwards, it will be TASAM's mission to contribute to the process of shaping and improving the bilateral relations with the individual states as well as the African Union, which represents the continent as a whole, in many fields such as economy, social and security issues, so that a strategic partnership and cooperation can be established. The participation of the esteemed Ambassadors, representing their countries as well as the associated public and private sector and non-governmental institutions, help and aid the process and the development of interaction between the parties involved.

As you may know, recently, between the 4th and 6th of December 2007, we held the 3rd International Turkish-African congress. The main theme of the Congress was determined as the “African Union and Turkey” and the discussions were held in parallel to this. The African Union was considered in institutional terms for the first time in this Congress. In this event where sessions were arranged to take place in 2 days, declarations that were close to 50 in number, were presented with regard to the present state of the Union and its potential relations with Turkey in the short, medium and long term and the effects of such on the regional and global policies. Majority of the participant in this workshop today were also present in the congress. Almost all of the African Ambassadors or their representatives from Ankara, were present in the Congress, which was very

fruitful. The deficiencies at the point we reached were determined and discussions on how to improve and achieve better results were held. In the file you have in front of you, you can find the declaration that was presented in conclusion to the Congress, in four different languages. Moreover, we hereby present the conclusion reports for the 3rd and the 4th workshops in strategic report format in languages of Turkish and English. I do not want to elaborate on their contents, however I must mention that the recommendations made and presented as a “Civil Society Initiative” under article 27, offer a significant perspective with regard to vastly improving our relations with the continent and individual countries.

Today we have three speakers. After listening to their presentations, we will receive the opinions and recommendations in an interactive manner by asking and answering questions. I would like to remind you that the last session of the 2nd day of the 3rd Turkish - African Congress, was accomplished with the participation of primarily the Ambassadors. Approximately 15 Ambassadors from Turkey and Africa have addressed the congress and they told us about their opinions and evaluations. In this session and in the other discussions held, the point that surfaced as requiring attention was the insensitivity and disinterest of the public and media. This criticism was made by speakers from both sides, Turkey and Africa. Here, it is possible to say that the phenomenon know as the “popular culture” plays a role. With regard to the subject, the Turkish Media has inadequate information and we must consider this as natural due to the communication gap that existed for such a long time. This lack of information and accumulation of knowledge leaves an impression on the media suggesting matters are rather complicated. In this respect, we plan to arrange meetings that are oriented only towards the media and journalists so that a correct concept of popular culture can be established by explaining Africa in a better way and that the subject of Africa takes place more and more in media and is discussed more by the public. On the subject, we look forward to hearing your opinions and receiving your support. In the process that leads up to the Summit in the year 2008, providing accurate information to the public, and increasing awareness with regard to Africa will have significant positive contribution to the relations between the parties together with the Summit.

Firstly, I would like to invite our guest speakers from abroad to take the floor. I now invite Dr. Aboubacar ISSOUFOU from Niger who worked for BBC for long years and at present works for Deutsche Welle Radio in Paris. He works on news in Hevsa language that is a local language most widely used in Africa, along with the mutual interaction between Europe and Africa. As such he has undertaken a mission as a journalist in France at the African Embassy and at the same time he works towards familiarizing people of Africa with Europe.

**Süleyman Şensoy
TASAM Chairman**

REPUBLIC of TURKEY MINISTRY of CULTURE and TOURISM PUBLICITY of DIRECTORATE GENERAL'S ACTIVITIES

Cemal TEKKANAT- Assistant Director
Publicity of Directorate General

Dear Guests and valuable participants

Before all else, I would like to state that I am honored to be here, in this meeting of great importance. I am aware of the fact that, the participants here are very competent in their fields and working to strengthen the relations between Africa and Turkey and that we are in the presence of some people that are devoted to the cause. I would like to take this opportunity to thank them in person for all their efforts.

The world order is shaping up at a fast pace. To be able to keep in step with this fast paced development, the nations have to undertake important roles. Within this context Turkey is showing every effort to be included in many unions. One of these is the African Union. On the subject, significant steps were taken and studies conducted by valuable institutions such as "TASAM" since the year 2000. Cooperating in subjects such as the establishment of interaction between Turkey and the African Union member countries, adoption of a joint and mutual approach to international relations as well as socio-cultural and economic problems, prevention of immigration, establishment of common peace, instilling of democracy and respect towards human rights, are among the objectives of our Ministry.

On the subject of Africa, multi-dimensional policies have been in application within the recent periods, both among the effective and influential international institutions of integration led by the European Union and also in individual countries. In this process it is evident that Turkey, at present, is required to establish the necessary infrastructure to be able to establish stronger relations with the African Union member states, in the future. We on the other hand is working to open up new horizons for the joint efforts to be carried out in the future by Turkey and the African Union that has a significant place in the international relations.

The Presentation of Turkey in Africa and Bilateral Relations

Other than the political, economic and military relations between Turkey and the countries in the Africa continent that we have had deep historical and cultural links since the times of the Ottoman Empire, our relations in the fields of tourism and culture have increased especially with countries like Algeria, Egypt, Tunisia, Morocco, Libya, Kenya and South Africa.

In line with the bilateral agreements that were signed starting from 1960s to the present, protocols have been signed between these countries and Turkey with regard to tourism and cultural agreements and establishment of centers of culture, while miscellaneous

cultural exchange programs were implemented. In line with the objective of stronger relations, the cultural connection between Africa and Turkey has been reinforced through organizations such as photograph and handicraft exhibitions, dialog programs, concerts, shows, festivals and fairs.

The general status of our Tourism Relations with Africa:

As of the year 2006, the international travel volume has reached 842 million level while tourism market has become as big as 735 billion Dollars and as such tourism has taken its place among the fastest growing sectors in the world. With regard to our relations with Africa from the point of view of commerce, tourism seems to be the one area in which we can close a probable gap that may exist in the competition between Turkey and the Western Countries. As a result of the negative environment created in the West, by the phobia against the Islamic World following the events of the 11th of September, travelling to the Western Countries has become an ordeal instead of a pleasure for the Arab and African tourists. On the other hand the negative atmosphere of the Middle East in the year 2006, caused a decrease in the number of tourists visiting our country from America and some European Countries. With regard to the African Countries the situation was just the opposite. By taking into consideration that the data reveals less volume in the year 2006 compared to the year 2005, when we compare the number of tourists received from African countries in the years 2005 and 2007, it can be observed that there was an increase in the number of tourists coming from countries such as Algeria, Libya, Egypt and Morocco to visit our country. Among our major tourism centers, Istanbul and Antalya are the ones that have been mostly visited by the African tourists besides Bursa that was once the capital city of the Ottoman Empire.

The following are some of the reasons why Arab and African tourists prefer to visit Turkey; the historical connection with the Ottoman Empire, the historical structures that were left over from the Ottoman Empire, the cultural proximity between the regions and the curiosity felt for the Turkish culture and that the Turkey is a country with lots of greenery where the pleasures of all four seasons can be experienced. Furthermore, the fact that Turkey is a safe place to travel to and has the food culture and cuisine that the Muslim African Tourists are sensitive about, are contributing factors. Moreover, sharing the same religion means the religious holidays are on the same days, which creates an additional incentive for these tourists to spend their holidays in Turkey. The volume of travel in the Arab countries is approximately 40 to 50 billion Dollars. At present the share that Turkey gets out of this pie is comparatively small. Within this context, the Muslim Africans have a special status in the foreign active tourism policy of Turkey. In increasing the income earned from tourism, the promotional activities have importance. And I believe it is worth mentioning that besides the efforts spent by our Ministry, it is also important that the representatives of the private sector are involved in the process.

Furthermore, in order to develop the cultural relations with the African Countries even further and to increase the share that our country gets from this market, it is necessary to establish the reciprocal cooperation among the tour operators as well as the other

tourism organizations, while easing up the travel related processes, and providing face to face promotion in the process of sharing the knowledge and experiences in the field of tourism. We also aim to use the visual and printed media in Africa to promote our country.

Besides all the other factors, our Ministry considers tourism as an important tool and means to establish closeness among the countries by making possible for them to know each other better and as such setting the stage for unity to be formed both regionally and internationally in terms of friendship, brotherhood and peace. Our wealth of historical past as well the statement of Mustafa Kemal Atatürk wishing Peace in the Country and Peace in the World clearly demonstrate our point.

I would like reiterate here that our Ministry is ready and willing to lend support to all kinds of activities, ideas and projects that will strengthen the relations on both sides.

Before I end my speech, I would like to thank the authorities that made possible for us to meet you here, in this event.

I once again welcome you on behalf of my Ministry and while I greet you with warm feelings, I wish that this meeting would yield very productive results.

Bilateral Relations

Algeria

Among the activities that have been conducted with Algeria since the signing of the “Cooperation Agreement in the Fields of Culture and Science” in the year 1967, was the Academic Meeting that was held in September of 2007 and in which “Culture and Sufism” were discussed. In this meeting talented artists of Turkish Music Group from our Ministry took part and in reciprocity to this, the seb-i arus ceremonies that were organized in Konya were attended by the representatives from the Ministry of Culture of Algeria. The photograph and handicraft exhibitions that were organized in both countries, as well as various dialog programs, festivals and fairs that have been mutually organized continue to attract participation.

Between Algeria and Turkey,

Agreement of Cooperation in Cultural and Scientific Fields on 6 April 1967

Cultural Exchange Program on 4 October 1997

were executed.

Egypt

The capacity of the consultancy office of the Ministry of Culture and Tourism that operates out of Cairo at present, has been expanded in the year 2008, in a manner that will cover Tunisia and Algeria. Within this scope the actual presence of Turkey in these countries will be ensured especially in the areas of culture, tourism and commerce and it would be possible for these countries to know each other better, while the bilateral relations are strengthened. We, as the employees of the Ministry extend effort to reinforce the

relations among the concerned countries by taking part in activities such as the book fairs, cinema festivals, promotional activities and even the trade fairs. It is very pleasing that the results obtained from the work conducted have been very favorable and productive.

There is a Tourism Agreement that was signed on the 19th of June 1996 between Egypt and Turkey. In the 6th Tourism Mixed Commission that was held on the 6th of September 2005, in Cairo, the capital of Egypt, a mutual agreement between the parties was reached with regard to sharing the knowledge and experiences in the fields of promoting tourism, tourism education and investments as well as providing mutual conveniences in the subject matter fields.

Between Turkey and Egypt,

- Cultural Agreement on 18 May 1966
- Cultural Exchange Program on 29 May 2001
- Protocol for the establishment of cultural centers and organization of the activities in these centers on 27 October 1998

were executed.

Tunisia

Between our country and Tunisia a Cultural Cooperation Agreement on the 25th of February 1964 and a Tourism Cooperation Agreement on the 28th of September 1981 were signed. In line with these developments, the 6th mixed tourism commission meeting was held in Ankara on 07.10.2003 with the participation of the representatives from the public and private sector. In conclusion to the meeting that was held in Ankara a Protocol was signed. In this connection, a Tunisian Cultural Week was organized in Istanbul by the Embassy of Tunisia located in Ankara and within the scope of this organization photograph and handicraft shows were held and samples from Tunisian cuisine were presented.

Between Turkey and Tunisia

Cultural Cooperation Agreement on 25 February 1964 (Ankara)

Cultural Exchange Program on 22 March 2001 (2001-2003-Ankara)

Were executed.

Morocco

In furtherance to the tourism cooperation agreement between Turkey and Morocco that was signed on the 27th of August 1992, the 1st Tourism Mixed Commission meeting was held on the 21st of February 2007 in Rabaf. In parallel to these developments, the number of visitors from Morocco to Turkey has been on the rise.

Between Turkey and Morocco

Cultural Agreement on 21 November 1960

Tourism Cooperation Agreement on 27 August 1992

Were executed.

The work is under way for the renewal of the cultural exchange program that expired in the year 1993.

Kenya

One of the five embassies of Turkey in the Sub-Saharan countries is located in Kenya. Although there is no existing cultural agreement, cultural exchange program or tourism cooperation agreement between Turkey and Kenya, the cultural relations between these two countries move forward in general with the help of the individual contacts established and events organized.

The Ministry of Culture and Tourism has been printing and reproducing promotional material in the languages of Arabic, French and English to serve the purpose of promoting Turkey in Africa and these publications are distributed in the fair and meetings that we mentioned before. The promotional budget of our Ministry reserved for Tunisia in the year 2006 was 100 thousand Dollars. And in the year 2007 the advertising budget that was reserved for our Cairo Culture and Promotion Consultancy Office covering Algeria, Egypt and Tunisia was determined as 350 thousand Dollars.

Ethiopia

Between Turkey and Ethiopia within the Cultural context

Cultural Agreement on 25 June 2004 (Addis Ababa)

Memorandum of Understanding
on 13 March 2000 (Ankara)

Were executed.

THE BAD REPORTING of AFRICA in the WESTERN MEDIA, and WHAT CAN BE DONE To IMPROVE IT

Baffour Ankomah,
Editor, New African magazine,

In 2002, somebody I didn't know sent me one of those universal emails - the type they send to everybody - talking about the philosophies of various countries and their multinational corporations. And it centred on cows.

According to this email, in "traditional capitalism", things work this way:

"You have two cows. You sell one and buy a bull. Your herd multiplies, and the economy grows. You sell the cows and retire on the income."

But give the Americans the same two cows: "They sell one, and force the other to produce the milk of four cows. And then they are surprised when the cow drops dead."

In France: "You give them the same two cows. They go on strike because they want three cows."

You give the same two cows to the Japanese: "They redesign them so that the cows are now one-tenth the size of an ordinary cow and produce 20 times the milk. They then create clever cow cartoon images called Cowkimon and market them worldwide."

You give the same two cows to the Germans: "They re-engineer them so the cows live for 100 years, eat once a month, and milk themselves."

Give the same two cows to the British: "And both become mad."

What about the Africans? Whoever sent me the email was clever. He didn't include any entry for Africans. I said God bless his heart; I would have asked my two cows to chase him down the road until he showed some respect.

To me, that act of omission - not including any entry for the African - sums up the place of Africa in the imagination of those who control the levers of information in our current globalised world.

In other words, Africa does not exist; if it does at all, it exists in the margins, and therefore does not deserve to be treated with the same respect accorded to the other places of the world.

The same attitude infects the reporting of Africa in the world media and explains why Western editors find it more newsy showing African children with flies hovering around their mouths than showing Africa in full flower.

They do so not because they don't know the impact of negative images.

In January 2002, Martyn Lewis, one of Britain's best known broadcasters, having worked at the BBC and ITN, told a conference attended by 100 top media professionals in Britain, that: "The greatest journalistic challenge is to create the balance between weighing the positive and negative. It is lazy journalism to concentrate just on the negative."

But the "negative" is so much ingrained in the Western imagination and its journalism that it is very difficult to change it.

It goes as far back as the 18th century philosophers, such as Voltaire and Kant, who did not only justify the enslavement of Africans but imperialism as well. Interestingly, neither Voltaire nor Kant had any firsthand knowledge of Africa and Africans.

But listen to Voltaire, the French philosopher, writing about Africans in the 18th century: "If their understanding is not of a different nature from ours, it is at least greatly inferior. They are not capable of any great application or association of ideas, and seem formed neither in the advantages nor the abuse of our philosophy."

Voltaire's views were echoed in the mid-18th century by Kant, the German philosopher: "The Negroes of Africa," he wrote, "have received from nature no intelligence that rises above the foolish. The difference between the two races is thus a substantial one. It appears to be just as great in respect to the faculties of the mind as in colour."

But as, Basil Davidson, the venerable European historian of Africa points out: "The racism that we know, was born in Europe and America from the cultural need to justify doing to black people, doing to Africans, what could not morally or legally be done to white people, least of all to Europeans. To justify the enslavement of Africans, in short, it was culturally necessary to believe that Africans were inherently and naturally less than human. That was the cultural basis of the slave trade and of the modern imperialism of Africa which followed the slave trade."

But before now, Africa and its people were revered in the ancient world. Martin Bernard handsomely recounts in his ground-breaking book, *Black Athena*, how Greek thinkers of the Classical Age admired Ancient Egyptian civilisation and drew upon its rich traditions of governance, and intellectual and artistic production. And those Ancient Egyptians, as we all know, were black Africans!

Yet, as Basil Davidson says, imperialism and enslavement of Africans had to be justified, and so Africa's glorious history, and its immense contribution to the world, had to be done away with by Europe.

And this horrendous legacy has remained to date, and informs the negative reporting of Africa in the Western media.

Remember that the European media was in its infancy when Kant and Voltaire and the others were doing the damaging work on Africa .

For example, the first "British" newspaper was published on 2 December 1620 as a single piece of foolscap paper printed on both sides. That paper, called the *Corrant*,

was published in Holland because “it was too risky to print a newspaper in Britain” at the time.

Thus, the owner of the Corrant, a Dutchman, Peter van den Keere, a map engraver who had worked in England, had to jump over to his native Holland to print Britain's first newspaper.

The Corrant went on until September 1621, by which time Thomas Archer, an Englishman bookseller, had mustered enough courage to puboish his own newspaper in England. Nevertheless, he was promptly locked up for being so daring.

But as time went on, the Establishment found that they could use the newspapers to their own advantage. And so, they came up with the wonderful idea that the “press is the fourth estate of the realm”.

But I am going ahead of myself here, so let me re-trace my steps.

To fully understand the bad reporting of Africa in the Western media, you must understand the dynamics and agendas that drive the media. From my own observation, I have isolated five:

National interest.

Government lead.

Ideological leaning

Advertisers and Readers power

Historical baggage.

For the purposes of today, I will concentrate on only three: national interest, government lead, and historical baggage.

Let's take “national interest” first.

In Britain, there is something called the Wolfe's Law of Journalism, which says: “You cannot hope to bribe or twist, thank God, the British journalist. But, seeing what the man will do unbribed, there is no occasion to.”

It says a lot about the famous British media, and by extension, the Western media in general.

Ernest Bevin, British foreign secretary between 1945 and 1951, had a wonderful take on it: “Why bother to muzzle sheep?”, he once famously asked in Parliament during a debate on the media.

By likening the British media to a flock of “sheep”, Bevan was telling a truth not always heard in the British Isles.

“Why bother to muzzle sheep?”, he asked. He was being logical, wasn't he? Who has ever seen a sheep bite? So why muzzle a docile, obedient, stupid even, animal who is unable to bite or bark?

Bevan knew what he was talking about. He knew, for example, that in Britain and elsewhere in the West, the media is accepted as the “fourth estate of the realm”.

The last time I checked, my dictionary still defined “estate of the realm” as: “An order or class of persons in a political community, regarded collectively as a part of the body politic...”

Therefore, the Western media, being “the fourth estate of the realm” is indeed the “fourth arm of the state” or the fourth pillar on which the establishment rests.

The media, therefore, doesn't sit outside the state and throw stones at it. It is deep inside the state, helping it to function as designed by the powers that be.

Thus, the fashionable image of the media as a storming, howling enemy of the government is a myth that lives only in textbooks.

Yes, it is true that sometimes the media throws stones the state, but this happens in about 5% of the time. In the remaining 95%, the media collaborates with the first three estates of the realm, for the attainment of national goals and interests.

This includes “following the flag” or “following the lead set by the government”, especially in foreign policy matters.

In short, national interest plays a huge role in how a story is written, the spin put on it, what page it occupies, and the size of the headline.

In 1991, Ronald Spark, the then chief editorial writer of The Sun (the newspaper with the current largest circulation in Britain, 4.8 million a day) made an amazing statement:

"Truth is sacred," he said, "but a newspaper that tells only part of the truth is a million times preferable to one that tells the truth to harm his country."

Interestingly, you don't get Mr Spark's remarkable insight in any textbook. But there are signposts.

In 2001, in an editorial comment on the sale of The Daily Express (of London), The Guardian, (also based in London), wrote:

"The Daily Express was once a paper whose journalism thundered out across country and empire. For more than 15 years, it sold more than four million copies a day. Its proprietor, Lord Beaverbrook, liked to think of his main paper as a weapon.

'When skillfully employed,' Lord Beaverbrook once wrote, 'no politician of any party can resist it. It is a flaming sword which will cut through any political armour. Many newspapers are harmless because they do not know how to strike or when to strike... But teach the man behind them how to load and what to shoot at, and they become deadly'.

So how does this affect the reporting of Africa?

From history, it has been shown that if the metropolitan powers find their interests conflicting with the interests of Africa, African interests take a beating - and it is the media that becomes the willing tool for this atrocity.

Remember Lord Beaverbook: "Teach the man behind [the newspaper] how to load and what to shoot at, and they become deadly".

You don't have to go far to look for examples; just look at Zimbabwe today, and the reporting of it in the British and Western media, because the Africans there have dared to take back their ancestral land which was stolen from them by the European settlers - a classic case of the interests of the metropolitan powers clashing with African interests, but on this singular occasion the African interests triumphing over the metropolitan interests.

Now let's turn to "government lead".

Normally, the Western media boasts that they are free to report freely. That is only half true, because when national interests are at stake, and the government comes out with the flag and sets the lead, the media dutifully "follows the flag" and the lead set by government.

On 24 August last year, a New York Times editorial declared: "If we had all known then what we know now; the invasion [of Iraq] would have been stopped by a popular outcry."

This shocked John Pilger, one of the greatest Western journalists of our time, into saying: "This amazing admission was saying, in effect, that the invasion would never have happened if journalists had not betrayed the public by accepting and amplifying and echoing the lies of Bush and Blair, instead of challenging and exposing them."

Pilger continued: "We now know that the BBC and other British media were used by MI6, [the British version of the CIA]. In what was called 'Operation Mass Appeal', MI6 agents planted stories about Saddam Hussein's weapons of mass destruction - such as weapons hidden in his palaces in secret underground bunkers. All these stories were fake.

"But this is not the point. The point is that the dark deeds of MI6 were unnecessary. Recently, the BBC's director of news, Helen Boaden, was asked to explain how one of her 'embedded' reporters in Iraq, having accepted US denials of the use of chemical weapons against civilians, could possibly describe the aim of the Anglo-American invasion as to 'bring democracy and human rights' to Iraq.

"She replied with quotations from Blair that this was indeed the aim, as if Blair's utterances and the truth were in any way related..."

But those of us who knew what drives the media, were not surprised by Helen Boaden's answer. The BBC was only following the lead set by the Blair government.

John Pilger knew it too. "Such servility to state power," he said, is hotly denied, yet routine. Almost the entire British media has omitted the true figure of Iraqi civilian casualties, willfully ignoring or attempting to discredit respectable studies."

"Language," Pilger continued, "is perhaps the most crucial battleground. Noble words such as 'democracy', 'liberation', 'freedom' and 'reform' have been emptied of their true meaning and refilled by the enemies of those concepts..."

“How may people know that, in revenge for 3,000 innocent lives taken on 11 September 2001, up to 20,000 innocent people died in Afghanistan?”

And here comes the rub - John Pilger's climax - and I will read it slowly. He is now talking directly to fellow journalists:

“In reclaiming the honour of our craft, not to mention the truth,” he said, “we journalists at least need to understand the historic task to which we are assigned - that is, to report the rest of humanity in terms of its usefulness, or otherwise, to 'us' [meaning the West], and to soften up the public for rapacious attacks on countries that are no threat to us.

“We soften them up by dehumanising them, by writing about 'regime change' in Iran as if that country were an abstraction, not a human society...”

Your Excellencies, Ladies and Gentlemen, that is the “historic task” assigned to the media- “the fourth estate of the realm”: To report the rest of humanity, especially Africa, in terms of its usefulness or otherwise, to the West, and to soften up the Western public for rapacious attacks on other countries.

In 2004, Piers Morgan was sacked as editor of The Daily Mirror (based in London), leaving him enough time to publish his memoirs, in which he revealed that in the eight years that he was editor (from 1996-2004), he met Tony Blair, more than 58 times.

These are his exact words, taken from his book:

“The most overriding sense I had in re-living my career in [this book], was the staggering degree of access I enjoyed for so long to the corridors of power and influence in this country.

“At the time it seemed perfectly normal to be having breakfast with a tycoon like Philip Green, lunching with the prime minister, and dining with George Michael. Sometimes all on the same day...”

“Bored one evening, I counted up all the times I had met Tony Blair. And the result was astonishing really, or slightly shocking - depending on your viewpoint.

“I had 22 lunches, 6 dinners, 6 interviews, 24 further one-to-one chats over tea and biscuits, and numerous phone calls with him. That's a lot of face time with arguably Britain's most important person.”

In total, Piers Morgan met Blair 58 times, not counting the “numerous phone calls”. And you can bet your bottom dollar that they did not only discuss tea and biscuits when they met.

And Piers Morgan did not only meet Blair so many times, he met, on numerous occasions, a good deal of Blair's ministers and officials, from Gordon Brown down, and sometimes their wives and husbands too.

If Blair met Piers Morgan 58 times, you can imagine how many times he met the other editors of the other British media houses, to keep them on side.

If an African editor meets his president or prime minister 58 times in 8 years (not counting the “numerous phone calls”), they would say he has been bought by the government. But it happens in Britain and nobody butts an eyelid - because, as Piers Morgan states, it is perfectly normal - to follow the flag and the lead set by the government.

By now, I hope, you have got the drift of the agendas and dynamics that drive the Western media.

But because time is not on my side, let me jump to the one that directly affects the negative reporting of Africa. It is called “historical baggage”, and comes straight from the work that Voltaire, Kant & Company did on Africa in the 18th and 19th centuries.

In 1999, George Alagiah, the BBC newscaster and former African correspondent, defined “historical baggage” as: “The 20th century view of Africa infected with the prevailing wisdom of the 19th century.”

On 3 May 1999, Alagiah wrote a piece for The Guardian in which he pleaded with his colleagues in the media to stop reporting Africa via the tainted view of historical baggage.

What he wrote is so pertinent to today's conference, that it needs quoting at length here.

He wrote: “For most people who get their view of the world from TV, Africa is a faraway place where good people go hungry, bad people run government, and chaos and anarchy are the norm.

“My job is to give a fuller picture. [But] I have a gnawing regret that, as a foreign correspondent, I have done Africa a disservice, too often showing the continent at its worst and too rarely showing it in full flower.

“There is an awful lot of historical baggage to cut through when reporting Africa: the 20th century view of the continent is, even now, infected with the prevailing wisdom of the 19th century.

“Take this description of an African from a speech given by the [British] explorer John Hanning Speke in the 1860s: 'As his father did, so does he. He works his wife, sells his children, enslaves all he can lay his hands upon, and unless fighting for the lands of others, contents himself with drinking, singing, and dancing like a baboon, to drive dull care away'.”

It's an ugly thought”, Alagiah said, “but I would bet one of my new suits that there are many out there [today] for whom those words still have resonance...

“I take this personally,” Alagiah said, “because I spent part of my childhood in Africa [in fact in Ghana where I happen to come from].

“After Britain,” Alagiah said, “Africa is probably the place I feel most at home. I know it to be a place of great passion and variety. Above all, it is a place where the outsider is forever welcome. In the hardest of times and in the most desolate of places, I have been greeted with a warm hand and an open heart...”

“In the most poverty stricken and politically oppressed corner of Africa, there is irrepressible vein of hope and humour that bubbles to the surface...

“There has been too much of Africans as victims and not enough showing their daily triumphs against impossible odds.”

George Alagiah, of Asian extraction, is now one of the seniors at the BBC. But did anybody listen to him?

Interestingly, The Guardian, which published his plea, chose to title Alagiah's article: “New Light on the Dark Continent”.

Even when Alagiah was pleading that “historical baggage” should be dropped, The Guardian, in its infinite mercy, still put the “Dark Continent” headline on the very article in which Alagiah was making the plea.

That should tell us about the enormity of the problem we have trying to improve the reporting of Africa in the Western media. They are incorrigible.

To me, the problem really lies in the inability of the 21st century Western journalist and their media houses to drop the historical baggage about Africa! This is why much of their coverage of the continent is negative.

And it also explains why the French president, Nicolas Sarkozy, can go to Senegal in the summer of 2007 and have the temerity to say the same things about Africans as Voltaire and Kant said in the 18th century.

The answer, in fact, lies in what I discovered in the summer of 2002, when I attended a weekend conference organised outside London for senior media professionals in Britain. It was there that someone spoke about how British journalists report into a box.

“The box,” he said, “contains pre-set ideas. If a reporter comes back with a story that does not conform to the preset ideas, two things happen: the story is either edited to suit the pre-set ideas, or it is thrown into the rubbish bin.”

If you were a reporter who knew the contents of the box, your natural instinct, in fact logic, would be to come back with stories that fit the box, not the rubbish bin.

You would go looking for an African child with flies hovering around his mouth, not the healthy boys and girls dressed nicely going to school. You would go looking for an African ghetto, not the nice parts of Accra or Johannesburg. You want your story published, so you would do your utmost to stick to the box.

So now what can we do to stop or improve the negative reporting of Africa?

Simple. As we have seen, the negative reporting is deeply ingrained. It has a philosophy and history all of its own. And we cannot change it from within. We have to attack it from the outside.

And there are recent precedents! When the Arabs saw that they were getting a rough deal at the hands of the Western media, they set up their own media to challenge the Western reporting of the Arab world: Aljazeera.

During the run-up to the Iraq war in 2003, the French president, Jacques Chirac, was angered by the fact that the CNNs and BBCs of the Western world would not properly report the French view on the crisis.

To counter any future blackout of French views, Jacques Chirac's government, launched, late last year, the French version of the BBC and CNN, called France Vingt-Quarte (or France 24) - a 24-hour rolling news channel broadcast simultaneously in both French and English, by satellite and also digitally.

If the BBCs and CNNs will not report French views properly, imagine what they do with African views!

Again, last year, the Russians were equally obliged to launch their own 24-hour news channel, Russia Today. The Chinese soon followed suit with their own 24-hour news channel, called CCTV - all broadcast to the world via satellite and also digitally.

To stem the bad reporting of Africa in the Western media, Africa must follow the example of the Arabs, the French, the Russians and the Chinese. We should launch our own rolling 24-hour news channel or channels, and other continental media outlets (newspapers, magazines, etc) to champion African views and interests, and challenge the Western reporting of Africa.

This is what we at New African, the magazine that I edit, have been trying to do over the past 8 years. But our voice is not big enough to cover the whole ground. We need more New Africans to take up the challenge.

Thank you.

AFRICA AS VIEWED FROM OUTSIDE

Aboubacar ISSOUFOU

Journalist and Executive of Agence Tasfir'Veille

Distinguished Ambassadors,

Esteemed Ministry Officials

Distinguished President of Tasam,

Ladies and Gentlemen,

I am delighted to assist the fifth workshop organized by TASAM, which reunites on one hand the Authorities, Managements of enterprises, and the Turkish NGOs and official representatives of Africa and Turkey on the other, with the purpose of following-up the Turkish African dialogue and reinforcing the diplomatic, economic and cultural relations between Turkey and our continent.

Ladies and Gentlemen, I am invited to this workshop to talk to you about the image of Africa as seen from outside the African continent, as you may imagine, it is a vast subject and that is why, I am going to, in all modesty, take the subject on the basis of one example, but an example, which in my eyes is sufficiently representative. This is because, it is the image of Africa in France, the country where I live for more than a quarter century and where I practice for two decades my profession as a journalist as a correspondent first for the English Radio BBC followed by Voice of Germany (Deutsche Welle). I also created in this country, for about a year ago a small Agency of Economic Intellegence, or what the Anglo-saxons refer to as Business Intellegence. And the mission of this new agency is to follow the Small and Mid-sized French Enterprises and Industries (SME/SMI) and those European countries which are close to France and wishing to export to West Africa and vice-versa and aid the West African Entrepreneurs who are in a search to find partners in Europe or who wish to penetrate the European market. That is why, as a journalist and chief of an African enterprise in France, that is to say as someone who is close to all circles, I am well placed to know what the image of an African and his/her continent is in this country.

Ladies and Gentlemen, according to a French proverb, a picture is worth a thousand words; I would therefore like to show you two images, which will certainly shock some among you, but unfortunately it is this type of images that the French media try to engrave in the minds of the French people.

This is why for the majority of the French, Continent of Africa is synonymous with famine, malnutrition, AIDS, bad government, corruption, ethnic conflicts, etc. and this biased and negative vision of Africa is called << afro-pessimism >>. An afro-pessimism, which a substantial number of my colleagues reflect in an intentional manner, through their interviews and documentaries on our continent. How could a French person have a

positive image of Africa when he/she has been shown images similar to those I have shown you since their tender childhoods. That is to say, images of skeletal children or children with bloated stomachs who are sucking their thumbs, with their runny noses, and the flies that are flying all over their faces. Another colleague of mine, Christian d'Alayer, has not hesitated in classifying the afro-pessimism of the western media in general, and that of France in particular, as media crime against Africa¹. Happily, there are a few exceptions, such as Christian d'Alayer. That is to say, there still exists a few western journalists, specialists of Africa, who fight by our side against this afro-pessimism of media that does great injustice to our continent. It is due to this afro-pessimism that many French investors do not believe in the Africa of today. Even the same big French groups which have been based in the continent for many decades, have started to leave under the pretext that there is no future.

A Nigerian child suffering from malnutrition in 2005 and who is being fed through the nasal path.

The view of a Nigerian child suffering from malnutrition in 2005

Unfortunately, it is not only the French media that develops this afro-pessimism in France, but certain French political figures, led by Nicolas Sarkozy, contribute to the trend. Is there anyone who does not remember the famous speech of French President at Dakar, a speech drafted by his political advisor Henri Gueno, in which he covered all the racist thesis of the old French writers against Africans. According to Nicolas Sarkozy, the reason why Africans have not yet been modernized is their persistence in displaying the same behavior for centuries.

In summary, for certain western afro-pessimists among French journalists, political and scientific figures, there are only two solutions for the African continent today:

- To abandon Africa to its own destiny as there is not any hope of seeing this continent developing.

¹ D'Alayer Christian : Un crime médiatique contre l'Afrique. Les Africains sont-ils tous nuls?, Le Bord de l'eau publications, Latresne, 2004, 199 pages

- Or re-colonize the continent, as according to them, if Africa has not been able to develop until now in comparison to the other continents, this is due to the failure of the first colonization attempt in achieving its purpose or to put it more bluntly due to the damage that it has given.

Hence, after what I said here, the TASAM members may ask themselves why they waste time in organizing workshops, seminars and congresses where the only goal is to create or to reinforce diplomatic, economic and cultural relations with a continent in which no one believes today, including, maybe even, its own leaders, inhabitants, and members of diaspora as well? Please allow me Mr. President, to say that it is you, your colleagues who were right in regularly organizing this kind of encounters! That is to say that you have valid reasons to be afro-optimists and Africa is in need of such encouragement! Because, contrary to those who think as afro-pessimists, Africa is an enormously rich continent with a bright future ! Otherwise, it would not be frequented by so many countries such as China, India, Brazil, United States, etc. today. Anyway, if there is today that campaign of denigration against Africa on the part of those ancient colonists, it is in my opinion, a kind of jealousy on their part. Those countries, which for decades had their hands on our primary resources have a lot of trouble in competing when faced with competition from other countries!

Then, is Africa's only option is to submit to the inconveniences of globalization? Said in other words, is it not also Africa's right to profit, like all other continents, from such globalization by freely choosing its partners? Of course, the answer is a yes! Then, it is in the name of such right of our continent to freely choose its partners that I forcefully encourage Turkey to continue to interest itself in Africa so that in the coming years it may become Africa's principle partner in both diplomatic and economic plan!

After having pleaded the cause of Africa in general in this workshop, please allow me Ladies and Gentlemen, to take this opportunity for thanking again the Turkish government and Turkish NGOs for the aid they have brought, and which they continue to bring to my country, Nigeria, which as you know, is in a great state of famine for two years.

After having thanked the Turkish government and the NGOs, which help my country, please allow me to congratulate one person who is in this room. And this person, who I will offer my absolute thanks is my brother and friend Ali Kawas, because without his help, in Istanbul and Paris, the Turkish NGOs which found themselves for the first time in Nigeria would have been hard pressed to find good partners to work effectively at the terrain. Ahmet, I would like to thank you in the name of all my Nigerian brothers for your precious help which helped us through our difficult times. I am very thankful to you for making possible for me to attend this Turkish- African Workshop for which the fifth one was organized. This has given me the opportunity to defend my country's case, in other words I had a chance to request both from the Turkish Government and Nigerian government that they establish diplomatic representation in other African Countries as well as inviting the executives of the Turkish companies to Nigeria for investment purposes and lastly I was provided with the opportunity to express my opinions on exchange of information between the Turkish Universities, and Niamey University and

other Nigerian Higher Education Institutions. As known by most, the need for transfer of know-how and technology specifically in Nigeria and generally in Africa is very high.

Ladies and Gentlemen, I started my speech by drawing a picture that may be shocking to most of you, now if you allow me, I would like to present you with another picture that may shed some light to the situation:

This picture is one of the most important things that symbolizes the friendship between Turkey and Nigeria. At present this relationship is predominantly established between the Turkish and Nigerian Non-governmental Organizations, however, as I expressed before, I expect this interaction to be elevated to higher levels in both countries. In the recent past, a few members of the Turkish Parliament visited Nigeria, and it is my hope that the Nigerian Parliament Members and Ministers visit Turkey².

Ladies and Gentlemen, thank you all.

Tessaoua, The Channel that is under construction in Nigeria by IHH, the Turkish Non-Governmental Organization.

² Nigerian President Mamadou Tandja, accepted The Ambassador Ali Engin Oba, Representative of Turkey in Nigeria on the 4th of February 2008. In the meeting Ali Engin Oba, confirmed that the Turkish Government decided to open an Embassy in Nigeria, 5th of February 2008 dated Le Sahel n°7469.

WORKSHOP PARTICIPATION LIST

Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Turkey

Ambassador Kenan TEPEDELEN- Counsellor of Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Turkey and Africa Coordinator

Ambassador Assoc. Prof. Ali Engin OBA

Numan HAZAR- Ambassador, Foreign Policy Adviser of National Defense Minister

Ferda AKKERMAN- Director General for Bilateral Political Affairs

Serap ATAAY -Director General for Bilateral Political Affairs

Bülent KARADENİZ- SAM General Director

Aydın NURHAN- SAM General Director

Algeria

Saïd MEZIANE- First Secretary

Tunisia

Jamila Elouaer- Counsellor

Morocco

Muhammed IFRIQUINE- Counsellor

Salah OUKHAY- First Secretary

Nigeria

Ibukun A. Olatidoye- Charge d'Affaires

Senegal

Nicolas NYOUKY- Charge d'Affaires

Elhadji Momar CÏSSE- Second Secretary

Ethiopia

Dr. Mulatu TESHOME- Ambassador

Markos GETA- Counsellor

Teramed ADANE- Attaché

Libyan Arab Jamahiriya

Muhammed ZENATÏ- Charge d'Affaires

Sudan

Abdelgader A.M. Daffalla- Counsellor

Muhammed Abuelkheir- First Secretary

Republic of South Africa

Sarel Van Zyl- Counsellor

UNDP

Aygen AYGAÇ- External Relations Coordinator

Republic of Turkey Undersecretariat of the Prime Ministry

Hakan FÏDAN- Deputy Secretary

Republic of Turkey Undersecretariat of the Prime Ministry for Foreign Trade

Atilla KIZILARSLAN- Head of Department

Caner SANNAV- Assistant Expert

Republic of Turkey Ministry of Education

Doç.Dr. İbrahim ÖZDEMİR- General Director of External Relations

Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism Publicity of Directorate General

Cemal TEKKANAT- Assistant Director
Selin UĞUR- Assistant Expert

Republic of Turkey Prime Ministry Department of Public Relations

Nevin ÇİL- General Director

Republic of Turkey Prime Ministry Department of Social and Cultural Relations

Hüsnü GÜRSOY- General Director

Republic of Turkey Prime Ministry Department of Foreign Relations

Bahadır BÜYÜKBODUK- Expert

Republic of Turkey State Planning Agency

Kağan AKDOĞAN- Planning Assistant Expert

Republic of Turkey Prime Ministry Department of Religious Affairs

Doç.Dr. Ali DERE - General Director of External Relations
Mustafa Selim YILMAZ- Ankara Preacher

New African

Baffour ANKOMAH- Editor

Agence Tasfir'Veille

Aboubacar ISSOUFOU- Journalist, Manager

TİKA

Mehmet YILMAZ- EKS Director of General

TÜSİAD

Eray AKDAĞ - Director of the relations with Turkish Grand National Assembly

İTO

Selin SARI -Assistant Expert

AKSİAD

Haydar ÇAĞIL- General Secretary

MÜSİAD

Fatih YÜLEK- Member of Executive Board

CNN TÜRK

Osman SERT- Diplomacy Journalist

TASAM

Süleyman Şensoy- Chairman of TASAM
Dr. Engin SELÇUK- TASAM Director
Doç. Dr. Ahmet KAVAS- Director of African Institute
Oğuzhan KÖSE- Expert
Fatma Günce KANLI- Personal Assistant